

Koledar za september 1918.

Namen apostolstva molitve za september, določen od sv. Očeta:
Krst otrok.

Dnevi	Godovi	Posebni nameni so poleg še vse nujne zadeve.	Češčenje presv. Rešnj. Telesa		
			ljubl. škol.	lavant. škol.	
1	Nedelja	Egidij	Skor. konec vojske. Ugod. vreme.	Besnica	Sv. Florjan
2	Poned.	Štefan, kralj	Krona sv. Štefana, Hrvatje in Ogrji	Sv. Jakob, Lj.	Zitale
3	Torek	Evfemija	Zanemarjeni otroci	Čermošnjice	Sv. Rok
4	Sreda	Rozalija	Ničemurna dekleta	Slavina	Stoperce
5	Četrtek	Loyrenc, Just	Beneška zemlja	Vreme	Vuzenica
6	Petek	Pelagij	Skriti sovražniki sv. Cerkve	Kranjska gora	Trbovje
7	Sobota	Krizin	Oskrbniki tujega premoženja	Mokronog	
8	Nedelja	Rost, B. D. M.	Marijine družbe	Cerknica	Ribnica
9	Poned.	Peter Klaver	Zamorski misijoni	Homec	Sv. Ant. na P.
10	Torek	Nikolaj Told	Mladenci, ki volijo stan	Polšnik	Vuhred
11	Sreda	Prot. in Hij.	Ujeti in pogrešani vojaki	Primskovo	Sv. Primož
12	Četrtek	Ime Marijino	Zmaga sv. Cerkve. Cesarska hiša	Lašče	Zavrče
13	Petek	Notburga	Dekle in delavke	Boštanj	
14	Sobota	Pov. sv. Križa	Spoštovanje sv. Križa	Križevo, Kost.	
15	Nedelja	7. žal. B. D. M.	Božja pot Zalostne Matere božje	Šmarje	Sv. Barb. v. H.
16	Poned.	Ljudmila	Višji stanovi. Češko	Polh. Gradec	Leskovec
17	Torek	Rane sv. Fr.	Redovi sv. Frančiška	Sv. Lambert	Sv. Trojica
18	Sreda	Jožef Kupert	Šolska mladina	Sv. Planina	Št. Vid pri P.
19	Četrtek	Januarij	Vera v previdnost in delov. božje	Križ p. Tržiču	Škale
20	Petek	Evstahij	Verni častniki	Svibno	
21	Sobota	Matevž ap.	Katoliški pisatelji.	Brusnice	Sv. Mart. p. Š.
22	Nedelja	Mavricij	Vojskovodje.	Hrastje	Št. Janž
23	Poned.	Lin, papež	Sv. Oče	Koprivnik	Št. Ilj pri Gr.
24	Torek	B. D. M. reš. nj.	Skorajšnja vrnitev ujetnikov	Repnje	Št. Mihael
25	Sreda	Kleofa	Domači reveži	Vinica	pri Šoštanju
26	Četrtek	Justina	Nagle in neprev. smrti, reši nas o G.	Bevke	Gor. Ponikva
27	Petek	Kozma in Dam.	Naši zdravniki in bolniki.	Krka	Bele vode
28	Sobota	Vaclav	Mir in edinost med Slovani	Zatičina	Sv. Križ, B. v.
29	Nedelja	Mihael ndgl.	Zmaga sv. Cerkve	Poljane	Zavodnje
30	Poned.	Hijeronim	Hrv. književnost. Vsi v sept. umrlj.	Trzin	Laško

Odpustki

za mesec september 1918.

1. **Nedelja, prva v mesecu, angelska.** Udom rožnovenske bratovščine trije popolni odpustki: 1. če v bratovski kapeli molijo po namenu sv. očeta; 2. če so pri mesečni procesiji; 3. če v bratovski cerkvi nekaj časa pobožno molijo pred izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom. — Popolni odpustek: a) udom bratovščine presv. Srca Jezusovega; b) onim, ki nosijo višnjevi škapulir. — Kjer se danes obhaja praznik angelov varihov, popolni odpustek: a) udom »Dejanja sv. Detinstva«, če molijo za njega razširjanje; b) udom bratovščine sv. Družine; c) tretjerednikom.

4. **Sreda. Sv. Roza Viterbska.** Popolni odpustek tretjerednikom v redovni cerkvi; kjer te ni, pa v farni.

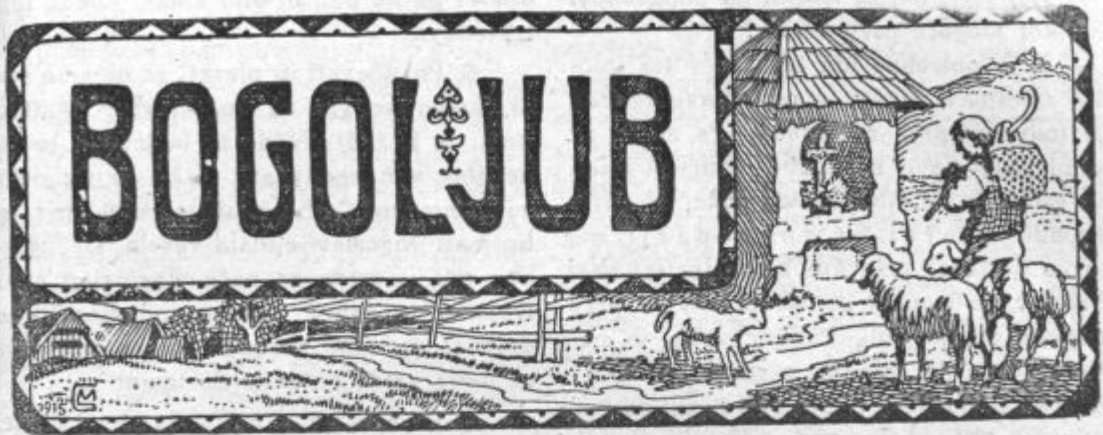
5. **Četrtek, prvi v mesecu.** Popolni odpustek udom bratovščine presv. Rešnjega Telesa

v bratovski cerkvi; če te brez velike težave ne morejo obiskati, pa v farni.

6. **Petek, prvi v mesecu.** Popolni odpustek: a) vsem vernikom, ki prejmejo svete zakramente (spravno sv. obhajilo-, nekoliko premišlujejo dobrotljivost presv. Srca Jezusovega in molijo po namenu sv. očeta; b) udom bratovščine presv. Srca Jezusovega; c) udom bratovščine presv. Rešnjega Telesa kakor včeraj.

7. **Sobota, prva v mesecu.** Popolni odpustek vsem vernikom, ki prejmejo svete zakramente, opravijo kake pobožne vaje na čast brezmadežni Materi božji, da nekoliko zadoste za njej storjena žaljenja, in molijo po namenu sv. očeta.

8. **Nedelja, Rojsto Marije Device.** Popolni odpustek: a) udom bratovščine presv. Rešnjega Telesa kakor 5. dan; b) udom bratovščine presv. Srca Jezusovega v bratovski cerkvi; spovednik more mesto obiska bratovske cerkve določiti drugo dobro delo; c) udom bra-

Splošna popačenost in sredstva zoper njo.

Vse meso je popačilo svojo pot.
I. Mojzes.

Splošna tožba je, da čim dalj traja vojska, tem slabši so ljudje, tem večja pokvarjenost med njimi.

Za vojsko se vleče nepregledna vrsta grehov in hudobij; ne malih grehov, ampak kričečih, vnebovpijočih. Najprej zadovoljni uboj. Koliko je bilo v tej vojski nedolžnih ljudi brez potrebe pobitih in pomorjenih, o tem bo govorila zgodovina. S kako lahkoto ljudi moré. Potem tatvine, goljufije in odrtije milijonske. Vedna spremljevalka vojske je grda nečistost z vsem svojim groznim spremstvom.

Zatem bogokletstvo, vedno večja lahkoživost, potratnost, zanemarjenost mladine. Mladi ljudje noré, — tako se sliši — da se bodo kar pobili. Vojaški duhovniki vedo povedati, da so mlajši fantje, ki so zdaj poklicani k vojakom, mnogo slabši od starejših.

Kakor torej kaže, vojska ljudi ne bo poboljšala. Nespametno je, za vojsko se sploh kdaj ogrevati. Toda če je kdo o vojski na začetku kaj drugače mislil, ga je skušnja prepričala, da je vojska zlo in samó zlo, ki se mora popolnoma preprečiti in odpraviti, če je le mogoče.

A tarnati ne pomaga mnogo. Zadosti je, da ugotovimo, da je takó. Bolj koristno

bi bilo premišljevati, kako bi se dale slabe posledice vojske kaj omiliti. Kajti konec vojske je še vedno daleč in če bo šlo tako naprej, bo življenje ljudstva vedno slabše.

Tu pa je dober svet drag. Težko je svetovati kaj, kar bi kaj prida pomagalo.

Lahkomiselnost človeška je neverjetna. Če najstrašnejše reči do ljudi nimajo več moči, da bi jih kaj zresnile in zmoдрile, kaj potem še hočemo? Če ljudje, ki gredo v smrt, s tako lahkoto greše, kaj naj jih še odvrča od greha?! Če ljudje, čim bolj jim pripovedujemo, kako neprimerno je zdaj piti, plesati, lišpati se, tem bolj pijejo, plešejo in se lišpajo, kaj naj jim še rečemo, da bi kaj izdalo?

Študirani ljudje imenujejo to »vojno psihozo«. Hočejo reči: zrak je tak, čas je tak, duh je tak; to so neizogibne posledice vojske. — S tem pa ta splošna spačenost še ni opravičena.

Sicer so bili ljudje vedno taki. Ob vesoljnem potopu, ko je Noe že rešilno barko pripravljaj in ljudi svaril, ko je voda že naraščala, so ljudje jedli in pili in se možili, to se pravi: veseljačili na razne načine. Človeška narava je pač vedno enaka. — A če je bilo vedno tako, zaradi tega še nikakor ni prav, da je tako.

Kaj torej naj bi storili, da popačenost kolikor mogoče preprečimo?

1. je potrebno, da tisti, ki v tej splošni zmešnjavi doslej še niso glave zgubili, je tudi zanaprej ne zgubé. Pa ne le da sami zase glave ne zgube, marveč imeti in rabiti jo morajo tudi za tiste, ki so jo zgubili. Starši in gospodarji naj svojo dolžnost vrše kar najvestnejše! Naj vajetov ne izpuste iz rok in naj jih drže napete, toliko bolj, kolikor večja je nevarnost, da jim mladina podivja. — Občinski možje naj bi bolj pazili na red v svojih občinah in ne dovoljevali nikakih izgredov!

2. Zoper naraščajoče pijančevanje naj se povsod vpelje in skrbno vodi družba treznosti »Sveta vojska«. Na naš poziv, da naj se to zgodi letos o Kresu, se marsikje ni zgodilo nič, vsaj nobenih poročil ni. Potem se pa čudite, da svet noče biti dober! Dokler bodo ljudje »jedli in pili« kakor ob Noetovem času, to se pravi: neovirano uživali, ne da bi se zoper to kaj ukrenilo ali vsaj poskusilo, bo svet vedno spačen. Pijančevanje še nikoli ni delalo ljudi čednostnih. — V jeseni nikar iz sadja ne kuhajte žganja, marveč sadje sušite in tako uživajte!

3. Policijska ura po gostilnah se ne drži; gostilne se ne zapirajo o pravem času. Na to bi morala paziti vlada, oziroma nje pomočniki: žandarji, župani in občinski možje. Če pa ti ne pazijo, pazite vi, ki vam je še kaj mar reda in čednosti! Ne puščajte tega vnémar, češ, jaz nisem poklican zato; ne mirujte, pokličite županom v spomin njih dolžnosti in zahtevajte, da napravijo red!

4. Župani ne smejo dajati »licenc« za ples. Kjer pa plešejo brez licence, morajo župani oziroma glavarstva gostilničarje kaznovati! — Ti prestopki se vrše samó zaradi tega, ker ni nikoogar, ki bi se pritožil. Župani se boje sitnosti in zamere, drugi pa tudi nič ne storé. Ko bi bilo par odločnih oseb v občini, ki bi rekli: tega ne trpimo, red hočemo imeti in ne odnehamo,

dokler ga ne bo!, bi bilo kmalu konec teh izgredov.

5. Pijančevati in plesati se ne sme tudi, kadar se gre za Jugoslavijo! V tem oziru se je tudi grešilo tu in tam in to se ne sme več ponavljati! Tako se ne dela za domovino! Če bo mladina razuzdana, je bo mati Jugoslavija malo vesela. Dva glavna pogoja sreče za našo domovino sta: treznost in dobro vzgojena mladina. Vse delo za narodno svobodo in samostojnost se mora vršiti resno in dostojno!

6. Dekliške Marijine družbe naj se vodijo v tem času posebno skrbno in z neko modro strogostjo. Kar se noče ukloniti in se hoče z razuzdanim svetom veseliti, to naj se brez prizanašanja pomete iz družbe! To naj se jim naprej pové, da se nobena ne bo mogla pritožiti, da tega ni vedela in da se ji krivica godi. — Koristno bi bilo v Marijinih družbah vpeljati tudi nove odseke zoper nepravnost. O tem drugič kaj več.

7. Zoper pokvarjenost fantinov bi bilo zdaj najpotrebnejše snovati mladeniške Marijine družbe. Nikoli bolj kakor zdaj. A le od malokod se sliši o ustanovitvi nove mladeniške družbe, še stare zamrle niso oživele. Marijini vrtci za dečke, ki so vpeljeni skoro povsod, nimajo nobenega pomena, ako z izstopom iz ljudske šole vse preneha; vse lepo obetajoče cvetje odpade brez sadu. Če se za fante ne bomo zavzeli bolj, bodo le še vedno slabši.

8. Za fante, ki morajo iti še v vojake in v vojsko, naj bi se napravljale kratke duhovne vaje, da se pripravijo na nevarnosti, ki jih čakajo. Če kdo potrebuje takega duhovnega okrepila, so ti ubogi fantje, ki jih kruta vojska iztrga še napol-otroke iz naročja staršev in družin ter jih pahne v brloge pohujševanja, od tam pa v — smrt!

9. Boj zoper bogokletstvo naj se prične sistematično, t. j. s posebnim preudarkom in poudarkom in po določē-

nem načrtu; če ne, ga ne bomo več iztrebili iz slovenske govornice!

10. Družine naj se posvečujejo Jezusovemu Srcu! Pa to z vso slovesnostjo in z vso resnobo! Ne samo v naglici nekaj napraviti zavoljo lepšega. Posvečenje mora biti trajno in mora roditi svoje sadove v življenju družine in v vzgoji otrok. O tem bo prinesla pouk še posebna knjižica.

To je nekaj nasvetov za te pokvarjene čase. Kdor ve še kaj svetovati, naj

pové! Kajti razmere se bodo le še bolj slabšale; posebno po končani vojski bo nekaj časa še slabše, dokler ne pridemo zopet v stare razmere. — Vsi dobro misleči in hoteči se vzemimo skupaj, da pokvarjenost kolikor mogoče ustavljamo, če je že popolnoma preprečiti ne moremo.

Bratje, čas je, da iz spanja vstanemo! Kakor podnevi pošteno hodimo, ne v nečistosti in nesramnosti, ne v požrešnosti in pijanosti...

Ali je vse to božja volja?

Vsepovsod tožijo ljudje, da so časi hudi in prehudi. Pa pride dobra dušica in te želi potolažiti, pa ti pravi: »Kaj hočeš, je že božja volja, da mora tako biti.« Ti pa in veliko število za tabo preklinjate božjo voljo, preklinjate Boga, jezite se nad njim. Še več! Vi govorite: »Dosedaj sem molil, zanaprej pa ne bom več.« Po deželi se širi pregreha za pregreho, ljudstvo obupa nad Bogom in nad njegovo pomočjo.

Ali je torej res božja volja, da mora divjati na svetu strašna vojska, da umirajo milijoni, da se jih brez števila zvija v bolečinah, da na svetu ni več ljubezni in pravice, da vlada le surovost in krivica, da človek ni več človek, ampak ubog zatiran suženj?

To naj bo božja volja?... Ali mi znate naštetati nekatere božje lastnosti: Bog je neskončno dobitljiv in usmiljen, neskončno ljubezljiv, neskončno svet... In ta dobitljiv, usmiljen in ljubezljiv Bog naj želi, hoče, zahteva, da naj na svetu vlada gorje današnjih dni? Neskončno sveti Bog naj hoče toliko pregreh?

Tat pride in te okrade. Hudoben človek streže po življenju tvojemu sinu, tvojemu možu, tvojemu bratu in ga ubije. Zapeljivec pride v tvojo hišo, zapelje tvojega sina, tvojo hčer. Ti vse to gledaš, in ti ni všeč. Pa te drugi tolažijo: »Božja volja je bila, da se je to zgodilo.« Ti pa se jeziš

in praviš: no, če je to božja volja, da meni kradejo in pobijajo, kakšen mora biti Bog?!

Zato je treba dobro ločiti resnično božjo voljo od božjega pripuščenja. Ni vse, kar se na svetu godi, resnična božja volja. Bog hoče le dobro, slabo pa samo pripušča.

Človek ima prosto voljo. Zato človek lahko božjo voljo izpolnjuje, ali pa ne. Posamezen človek, cele občine, dežele, države, narodi se lahko vsled te prostosti Bogu upirajo in ravnajo zoper njegovo voljo. Lahko to store in tudi v resnici delajo.

Ta svobodna človeška volja, ki se upira Bogu in njegovi volji, je kriva vsega hudega, kar smo že pretrpeli in kar še bomo. Voditelji držav in narodov nosijo odgovornost za vse grozote naših dni. Boga so slovesno odstavili, njemu služiti se jim zdi prenizko, njegove zapovedi izpolnjevati preponiževalno. »Čemu potrebujemo Boga?« je govoril svet v vseh jezikih in še govori...

Mi pa gledamo to svetovno vlado brez Boga. Vsi od kraja so prijatelji miru; nobeden noče vojske, vsak se pere po pilatovsko pred ljudstvom: »Nedolžen sem nad vso prelito krvjo.« V resnici so pa vsi za vojsko, vsi vlivajo kanone, drug drugemu ne zaupajo, drug drugega hočejo potepati.

Volja tega sveta je razdor, je vojska, je razpor, je sovraštvo, ne pa volja Najvišjega.

Bog želi vsem ljudem le dobro. Njegova volja je naše zveličanje, naš blagor, naša sreča včeraj in danes in vselej. Ali naj torej v svoji nespameti zahtevamo, da naj Nespremenljivi spremeni svojo voljo? Ne, marveč mi molimo, da naj Gospod Bog vojnih trum voditelje narodov toliko poniža, toliko razsvetli, da svojo voljo uklonijo volji božji, da ne bodo iskali le sebe, dosegli pa razdor, uničenje vsega.

Upam, da ste spoznali, kdo je kriv grozote naših dni. Ne Bog ampak človek, ne božja ampak človeška volja, volja tistih, ki vodijo narode in države. In če stopijo pred nas vsi ministri vsega sveta in če nam slovesno zatrjujejo, da njih država ni vzrok vojske, da si želi miru, da se le prisiljena vojskuje, nikar jim ne verjemite! Njih beseda je laž, hinavščina.

Bog noče in ne more hoteti tega, kar je greh. Bog bi bil sam zoper sebe. Ali ni greh ravno upor zoper njega in njegovo sveto voljo? Le to je res, da Bog greha s silo ne zabrani, da greh dopusti. Zakaj? Tega ne moremo vselej povedati. Kdo bi mogel premeriti neskončne božje misli? Le to vemo, da je Bog svet, pravičen in dober, da greh ni njegovo, ampak le

naše delo. Bog vsem le dobro hoče, če pa človek sam sebi noče dobro, je le sam kriv, če mora nositi tudi hudo in kazni za greh. Resnično je tudi, da nam Bog lahko pošlje kako časno hudo, tudi če nismo grešili. Časno hudo nam Bog lahko obrne v največje dobro. »Njim, ki Boga ljubijo vse k dobremu služi.« (Rim. 8, 28.) Samo če povzamemo pod božjo voljo tudi božje dopuščenje, potem lahko pravimo, da se nič na svetu ne zgodi brez božje volje.

A če mi mislimo, da vsega tega trpljenja, ki je sedaj prišlo na nas, nismo prav nič krivi, le pomislimo, ali nismo mi še nikoli Boga razžalili. Nikoli v svojih otroških letih, v poznejših letih, nikoli v zadnjih štirih letih! — O, pač, morda še večkrat, nam pravi glas vesti. Vidite, in Bog z nami potrpi. Mi pa ne bi ničesar potrpeli? Križ so ti naložili ljudje. Že štiri leta ga nosiš, z božjo pomočjo nosiš. Ko bi ti vedel, koliko zasluženja imaš že ta štiri leta pred Bogom! Ljudje so ti naložili križ, naložili so ga iz sovraštva do Boga; ti križ nosiš, nosi ga iz ljubezni do Boga in križ trpljenja bo zate vir zasluženja. Tako skrbi svet nehote za tvoje zasluženje pred Bogom. Ti pa potrpi in bodi Bogu hvaležen, ker plačuje tudi take križe, ki so ti jih naložili drugi. Ne obupaj, ampak upaj!

J. L.

Rubin.

Tik poleg svete hostije
v monštranci rubin žari,
kot da iz božjega Srca
je padla kaplja rešnje krvi.

Tik poleg svete hostije
strmi v nebeško skrivnost...
Li ve, da počiva ob vznožju nebes,
da čuva sladkosti sladkost?

Okrasek samo si za božji tron,
ko z njega Jezus deli blagoslov;
a jaz srečnejša sem tisočkrat,
jaz vsako jutro tron sem njegov.

V njem lomi se večne luči sijaj,
in rože ob njem dehte;
rubin v prelestnem žaru gori,
zamaknjen v presveto Srce.

Presrečni rubin v monštranco vkovan,
zavidam za prostor te tvoj,
za prostor le, a drugače nikdar
zamenjala ne bi s teboj.

M. Elizabeta.

Krasno ogledalo krščanskemu ženstvu: Sv. kneginja Elizabeta.

(Dalje.)

Njena spravljivost s sovražniki.

Vnebovpijočo krivico je storil sv. Elizabeti njen svak Henrik, ko jo je oropal njenega premoženja in jo pahnil v skrajno revščino in pomanjkanje. — Od zime pa do mesca oktobra je reva prosjčila po Izenaku, da je mogla za silo preživiti sebe in svoje otroke.

Neki dan so jo nehvaležni ljudje prav grdo zaničevali in žalili. Bilo ji je hudo, a jezna ni bila. Izlila je svoje trpeče srce pred Bogom v solzah v ganljivi molitvi. Molila je po zgledu umirajočega Zveličarja za svoje sovražnike in razžaljivce. Dolgo je molila zanje, da je bila že kar trudna in tu zasliši glas Jezusov, ki ji pravi: »Nikdar še nisi pošljala k meni tako dopadljivih molitev, kakor so te. Prodrle so v globočino mojega srca. Zato ti odpustim vse grehe, ki si jih kdaj storila v vsem svojem življenju z besedami ali z dejanji.«

Vsa potolažena se je dvignila. Bilo ji je tako sladko pri srcu in močno se je čutila še za večje križe, ako ji jih Bog pošlje. — Pa obrnilo se je na boljše, ker je skušnjo trpljenja dobro prestala.

Še-le oktobra je izvedela njena teta Mehtilda, ki je bila opatica nunskega samostana v mestu Hicingu, v kaki stiski se nahaja njena ljuba nečakinja. Takoj je poslala ponjo in po njene otroke in tudi po obe zvesti služabnici Gudo in Izentrudo, ki tudi v nesreči nista bili zapustili svoje ljube gospe. V samostanu ji je odkazala dostojno stanovanje. Kmalu nato je pa izvedel to žalostno zgodbo tudi Elizabetin stric Egbert, ki je bil nadškof v mestu Bamberg. Takoj je zahteval, da se preseli Elizabeta s svojo družinico k njemu. Tako je po 2 mesečnem bivanju v samostanu odšla v Bamberg, kjer ji je dal stric-nadškof lepo in udobno stanovanje.

Po enem letu težke in hude poskušnje ji je Bog preložil težki križ, pa ravno zato,

ker ga je potrpežljivo in boguvdano prenašala.

To je za nas vse nauk in opomin k potrpežljivosti in udanosti v božjo voljo v vseh križih in težavah, ako hočemo, da nam bo Bog te križe in težave preložil. Čim voljneje nosimo svoj križ, prej ga bomo rešeni; čim bolj se ga otresamo, tem bolj si ga podaljšujemo in otežujemo. — Nosi torej križ voljno, da prej ti preloženo bo.

Nekako čez eno leto so se križarji vrnili iz Svete dežele in so vzeli s seboj telesne ostanke rajnega deželnega grofa Ludovika, moža Elizabetinega. Med molitvami in pobožnimi pesmami so jih prepeljali v Bamberg. Tam jih je Elizabeta zopet videla, poljubovala in močila s svojimi solzami v neizrekljivi bolesti.

Po slovesni črni sv. maši in molitvah za pokojnika je zbrala sv. kneginja viteze okoli sebe in jim je v skrbi za svoje otroke, ne zase, odkritosrčno povedala vse, kar ji je storil krivice njen vsak Henrik ter jih prosila, naj se oni potegnejo za njene pravice. Navzoči nadškof jim je sam vse potrdil in še natančneje razložil.

Ko so vitezi slišali o tej grdobiji Henrikovi, so bili nad njim vsi razjarjeni. Takoj se odpravijo k njemu in mu očitajo njegovo vnebovpijočo krivico ter zahtevajo, da vrne vdovi vse, kar ji je vzel in jo prosi odpuščenja.

Že prej v cerkvi je pogled na bratove kosti, na njegovo vso objokano in shujšano vdovo ter sirotne otroke močno zbudil Henrikovo vest. Kar je še manjkalo, je dosegel ta odločni nastop vitezov. Henrika je bilo strašno sram, da je ravnal tako surovo in neviteško. Led okoli srca se mu je otajal, da se je od skesanosti kar razjokal in obljubil, vse popraviti in poravnati, kar je sveti ženi hudega storil.

Elizabeta pa' mu je velikodušno naznanila, da se prostovoljno odpove deželam in vsemu drugemu bogastvu, ki dela človeku samo skrbi in ga moti pri skrbi za dušo, zahteva pa samo doto, ki ji gre po njenem možu, da jo porabi Bogu v čast in preskrbi dostojno svoje otroke.

Nato je šel Henrik sam v spremstvu vitezov k svoji svakinji, da jo prosi odpuščanja. Lepo se je ponižal in jo v božjem imenu prosil, naj mu odpusti strašno krivico. Elizabeto je ta njegova skesanost tako ganila, da še govoriti ni mogla, ampak je vsa v solzah objela svojega svaka in tako pokazala, da mu rada vse iz srca odpušča. To njeno plemenito dejanje je vse navzoče do solz ganilo. Celo trdi vitezi so se jokali, ko so videli njeno blago srce, ki odpušča svojemu največjemu sovražniku.

Vidite: sv. Elizabeta je prav razumela in posnemala besede Zveličarjeve na križu, ko je odpustil in molil za svoje sovražnike, rekoč: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!« — In sicer je odpustila tako veliko krivico, karšno nam še nihče nikdar ni storil in je najbrže nikdar storil ne bo.

Oh, med nami, zlasti med ženskim spolom pa večkrat taka zamera in za prazen nič! Včasih ena sama nepremišljena beseda, pa je ogenj v strehi. In zaradi kokoši in otrok in drugih malenkosti koliko preprirov in sovraštva, pa ni vse skupaj vredno, da bi človek kihnil na to!

Več ponižnosti, pa pameti in potrpežljivosti, pa se lahko zlepa vse uravna in pogovori ter tako veliko greha prepreči.

Lepo pravi Sv. Duh: »Če v iskro piháš, se vname ogenj; če pa nanjo pljuneš, ugasne.« — Ne razpihavaj iskre prepira, da se ne vname ogenj sovraštva, ampak takorekoč pljuni na vso jezo in bodi tiho! In Bog, ki vidi tvoje premagovanje, ti ga bo bogato zaračunal in povrnil.

Če se ti pa vkljub prizadevanju neče pomiriti notranje razburjenje in se ti vedno in vedno jeza vzdiguje nad kakim človekom, je najbolje, da to jezo potlačiš s kratko molitvijo za tistega človeka. Moliš zanj kak očenaš, ali vsaj rečeš: Bog mu daj vse dobro na duši in na telesu!

Glej, tako ti je skušnjava prilika za dobro delo. Obenem pa si lahko brez skrbi, da se nisi pregrešil s sovraštvom; ker če bi res koga sovražil, bi zanj ne molil. Tako ti je molitev za sovražnika dokaz, da ga ne sovražiš.

In ta tvoja molitev je Bogu neizmerno ljuba, morda bolj kakor vsaka druga. Če tako delaš, posnemaš sv. Elizabeto in ž njo Zveličarja samega. To je pa tudi prava pot do sprijaznenja s sovražnikom. Ker si se tako lepo premagal, da Bog tvojemu sovražniku milost spoznanja, da ti je krivico storil in išče potem prilike, da se s tabo pomiri in spravi ter popravi storjeno krivico. Zato pravi Sv. Duh: »Če človekova pota Gospodu dopadejo, bo tudi njegove sovražnike k miru obrnil.« (Preg. 16, 7.) Natančno tako se je zgodilo sv. Elizabeti, ker je bila pot njenega življenja prava in Bogu dopadljiva.

(Dalje.)

Deviška Mati.

Vse zvezde bisernih noči,
vse solnčne žarke zlatih dni,
kar zemskih luči le poznam,
strnila v plamen bi en sam.

In pred ta plamen bi tvoj kip
postavila samo za hip...
deviška Mati, pred teboj
vseh luči luč ugasne koj.

M. Elizabeta.

Križ — odlika.

»V veliki stiski sem bil pred nekaj leti s svojo družino,« pripoveduje pošten čevljarški mojster Nepomuk. »Zaslужil sem malo in še to so mi ljudje ostali dolžni. Moji upniki pa so vedno huje pritiskali

Moder in skušen mož je to, si mislim, mogoče ti pomore z dobrim svetom iz zagate. Začel sem se pripravljati na kratko potovanje. Ženi sem rekel, da moram iti v mesto po razne potrebščine; pri tem pa

Matí žalostna — žalostnih vzor in tolažba.

na mene. Poleg tega se je še usnje močno podražilo in velikokrat ga sploh ni bilo dobiti. Žena se je hudovala nad menoj, otroci so gladu jokali, — bilo mi je za obupati. V tej stiski se spomnim svojega starega strica Andreja v bližnjem mestecu.

sem mislil na dvoje, česar sem bil tako potreben, na tolažbo in svet.

Krasno poletno jutro je bilo, ko sem zapustil hišo. Nad menoj sinje nebo, okrog mene pa rumeno žitno polje, vmes vesela iutranja pesem ptičkov, vse to je neizreče-

so milo vplivalo na mojo »nesrečno« dušo. Čutil sem se olajšanega. — Med potjo sem srečal družbo koscev, ki so prepevaje šli na delo. Torej so še vendar srečni ljudje na zemlji, ljubi Bog jim daje še vedno dosti jesti! Ko bi imel vsaj nekaj tega, kar imajo ti! — Prišel sem do prvih mestnih hiš. Tu zagledam ženico s fantkom. Dečko je nosil šolsko torbico, na prsih pa se mu je lesketal križec na rdečem traku. Očividno se je čutil zelo srečnega, kajti živahno je govoril z ženico, najbrž s svojo materjo, in vsakemu se je nasmehljal. Tudi mene je zadel ljubeč smehljaj te nedolžne dušice. Vprašal sem ženico, kaj pač pomeni križec na fantkovih prsih in kako da je tako vesel. »V šoli je bil priden in ga je zato dobil kot darilo,« mi odgovori ženica. »Vesel pa je, ker se mu o počitnicah ne bo treba učiti in bo lahko šel na potovanje. Čuti se kot v nebesih.« — Šel sem dalje, da poiščem strica. Fantkov obrazek pa mi je dal misliti: »Dela li ljubi nebeški Oče s svojimi najljubšimi otroci tudi tako, da jim da križ na pot in da imamo zato lahko več upanja na večne počitnice v nebesih?« — — —

Ko sem prišel na stričev dom, mi povedo, da stric tam več ne stanuje; da je v bolnici pri usmiljenih sestrah, ker je zelo bolan. Napotil sem se takoj v bolnico. Čutil sem se pa tolikim križem, Blesketali se niso samo na zvonikih, ampak tudi tam pri bolniškem zidu je stal križ; ko pa sem potegnil za hišni zvonec, sem potegnil za podobo križa. In tudi na bolniškem hodniku je stal križ in vsaka sestra je nosila križ na vratu. Med takim razmišljanjem sem s strahom korakal proti bolniški dvorani. Kakšnega bom neki našel svojega ljubega Andreja? Tolažbe sem prišel iskat, sedaj pa bi bilo komaj, da bi jaz tolažil — za kar se pa nisem čutil kar nič razpoloženega.

Vstopil sem. Kmalu sem našel Andrejevo posteljo. Mirno je ležal, glavo je imel vso obvezano, roki sklenjeni, v njih pa — križec; zraven postelje je stala sestra in sočutno opazovala bolnika. Ta prizor me

je ganil in začel sem se solziti. Kmalu se je pa bolnik, ki je ležal v omotici, zdramil, me spoznal, mi podal roko in me pozdravil. Vprašal me je po tem in onem in mi odgovarjal na moja vprašanja.

S težkim srcem sem mu — skoraj umirajočemu — začel pripovedovati o svojih težavah. Čutil sem vročino v obrazu, sram me je bilo. On pa se mi je nasmehljal in pokazal na križec. »Ali ti morebiti ni še znano sredstvo zoper vse bolezni?« me začudeno vpraša. — »Da, prav dobro ga poznam in rad bi se ga znebil,« mu odgovorim. — »Ali si nespameten, Nepomuk,« pravi bolni Andrej, »ali pa me ne razumeš!« — Začel je tako prisrčno, tako prepričevalno in ljubeznivo govoriti o tem rešilnem znamenju, da sem se zdel proti njemu kot neveden šolarček. »Misliš,« pravi med drugim, »da bi mogel biti tako miren, ko sem tako blizu smrti, če bi ne bilo tega znamenja življenja polnega tolažbe? Kot majhnemu mi ga je dala Cerkev, v roko mi ga je stisnila ob odhodu z doma mati, in tudi domovina mi ga je dala — v trenutku, ko sem bil bliže smrti, kot zdaj. Poslušaj prijatelj!

Pri Sebastopolju je bilo. Vroč dan! Hrabro sem se branil in tudi nekaj pripomogel k zmagi, kar je general opazil. Slednjič sem težko ranjen obležal na bojišču. Kakor sedaj sem ležal z zavezano glavo na truplih svojih ubitih tovarišev, med razbitimi topovi. Bil sem prepričan, da kmalu umrjem, sam, nihče ne bo vedel kdaj. Kar pride generalov pribočnik in mi stisne v roko križ častne legije. Bil sem skoro ponosen na svojo hrabrost. Toda vedno bolj sem čutil hladni dih smrti, izgubil je ponos, le še obliko križa, spomin na mojega umirajočega Odrešenika, sem videl v odlikovanju. Mirneje sem gledal, kako mi izteka kri, in ravno ta mir in veselje, ki me je navdalo vselej, ko sem pritisnil na ustnice to ljubo znamenje, sta veliko pripomogla k moji rešitvi. »Nepomuk,« je smehljaje pristavil, »doma imaš križ. Ni to častno odlikovanje, ki ti ga podeli general — ne, križ častne legije nebeščanov je, ki ti

ga pošilja kralj nebeške domovine. Ne zavri tega visokega odlikovanja, z veseljem nosi svoj križ, kot dovoljenje za vstop v zbor nebeščanov ti bo enkrat služil!»

Vedno bolj in bolj mi je postajalo vroče, ko sem poslušal tako govorjenje. Zdrav človek — osramočen od črva, ki se bori s smrtjo. Slišal sem pač veliko o križu, a to, kar mi je pripovedoval, mi je bilo novo. Olajšanega sem se čutil, skoro da srečnega. — Ob slovesu je segel Andrej v svoj molitvenik in mi podaril nekaj podobice. Na eni teh je bilo naslikano srce, nad srcem križ. Na vrhu križa pa je bil venec z napisom: Težek sem sicer, a kdor me stanovitno nosi, ga venec večer čaka.

Vzel sem podobice in še sedaj jih skrbno hranim. Kadarkoli jih pogledam, se

spomnim ljubega, potrpežljivega Andreja. Zapustil sem ga bil, prepričan, da se tukaj več ne vidiva. Vendar ločitev ni bila težka, saj sva se tako dobro poznala — v križu. Doma sem povedal ženi in otrokom vse, kar sem ob tej-bolniški postelji videl in slišal. Ker so tudi oni starega Andreja zelo ljubili, so ga šli čez nekaj dni obiskat. Mesto njega pa so našli svež grob. Priprosti križ je dobra roka okrasila z vencem rož. Tudi moji so razumeli to znamenje, saj sem jim vse povedal, kako je bilo pri mojem obisku.

Pomagano nam je bilo. Mirneje in potrpežljiveje smo začeli prenašati svoje križe. Mir in veselje je kmalu spet zavladovalo v celi hiši.

Ti osreči srce moje!

Tvoja roka v tihem mraku
zvezde na nebo pripenja,
luno vodi po obnebfu,
temno noč s svetlobo menja.

Jutra nam ogrinja v krilo
zarje, ko se dan zasvita,
solncu kaže tajne poti
izza gore do zenita.

Iz zemlje kali izvablja,
tke livadam rožne prte,
bele lilije oblaci,
zaljša polja, gozde, vrte.

Kar iz nič je ustvarila,
modro varje in neguje,
vsako bitje, slednjo stvarco
blagoslavlja, osrečuje.

Tudi mene se dotakni
prst dobrotne roke tvoje,
vroče želje mi izpolni
in osreči srce moje!

Sreča se zopet je srcu vrnila ..

Našel sem tihih, srečnih trenutkov
ob tabernakelju, v senci oltarja,
duša se polna rajskih občutkov,
z večnim delilcem dobrot pogovarja.

Blaženi hipi, polni veselja!
Jezusa duša je tesno objela,
slednja izpolnjena njena je želja;
pesem zahvale mi je zapela.

Vanj se oko je upno ozrlo,
preko sedanje teme in zlobe;
v dalji očesu se je odprlo
rajsko kraljestvo, polno svetlobe.

Srcu so spet se upi vrnili,
prosta je duša moreče bojazni;
Jezus pomaga v najskrajnejši sili
ter nas z najhujšim trpljenjem sprijazni.

Srečni trenutki! Žejna je duša
se iz studenca dobrote napila,
rajsko veselje na zemlji okuša,
sreča se zopet je, srcu vrnila,

Limbarski.

Bog je ljubezen!

(Dalje.)

Moj greh!

Isto misel srečavamo zopet in zopet, če prebiramo pisma, ki jih je sv. Frančišek Saleški pisal tistim osebam, ki so se nanj obračale v svojih dušnih zadevah in dvomih.

Neki osebi piše: »Kar zadeva pa sv. odvezo od storjenih grehov, vedite, da jih je Bog v svoji dobroti uničil v tistem trenutku, ko ste mu darovali svoje srce in ko ste po njegovem navdihnjenju sklenili, da boste odslej živeli samo za njega. Sicer vam bo vsekakor koristilo, če večkrat ponovite Davidovo prošnjo: Omij me vedno bolj in bolj moje krivici in očisti me mojih grehov; vendar storite to vselej z resničnim in otroškim zaupanjem v neskončno božjo dobrotljivost, ki vam ne bo nikdar odpovedala.«

Neki drugi osebi pravi: »V imenu Jezusa Kristusa, ki ga oba ljubiva, vas rotim, da v svojih slabostih živite popolnoma mirno in vdano. Recite s sv. Pavlom: Rad se bom hvalil s svojimi slabostmi, da bo v meni Prebivala Kristusova moč.« S tem nas opozori sv. Frančišek na sv. Pavla. To stvar je sv. Pavel sam opisal in ker je tudi za nas poučna, oglejmo si jo kratko tudi mi. Sv. Pavel pravi: »Da se ne prevzamem za voljo obilnega razodetja, mi je dan trn v meso, satanov angel, da me tepe.« Ta trn v mesu pomenja nizko telesno poželenje, ki ga ž njim skuša hudobni duh, satanov angel; to se pravi, odposlanec satana samega. Gotovo ni za Pavla nič bolj sramotilnega in poniževalnega, kakor take skušnjave, ki jih sv. Pavel v nepopisno ginljivi odkritosrčnosti razkriva svojim duhovnim otrokom, Korinčanom. Pravi, da je trikrat prosil Gospoda, naj ga reši takih skušnjav, toda prejel je odgovor: Dovolj ti je moja milost, ker v slabosti se

dovršuje moč. Več ko trikrat ni prosil, ker se je potem, ko je dobil od Gospoda odgovor, njemu popolnoma udal. Kristusov odgovor na Pavlovo prošnjo ima ta-le pomen: to ni potrebno, da bi ne imel skušnjav, slabosti, saj ti zagotavljam svojo milost. Tam, kjer je človek slab, in kjer tudi sam svojo slabost spozna, se kaže naj-sijajnejše moč božje milosti. To velja za vsakega kristjana. Čeravno govori tu sv. Pavel predvsem samo o skušnjavah, vendar veljajo besede Kristusove in misli sv. Pavla, ne da bi jim delali silo, precej o vseh človeških duševnih slabostih. Kadar mora priznati sv. Pavel na sebi slabost, takrat zaupa na božje povelje in čuti božjo pomoč.

Tudi sv. Cerkev nas vse brez izjeme uči, da v svojih molitvah opozorimo Boga, Marijo, svetnike, da smo grešniki in nas s tem prepričuje, da bomo s tem priznanjem najbolj gotovo uslišani. Navedimo samo nekatere molitve, h katerim nas sv. Cerkev vsak dan navaja in sicer celo pri službi božji. N. pr. »Konfiteor«, ki ga molita duhovnik in ministrant v imenu ljudstva vsak dan pri sv. maši in tudi drugače pogosto: »Priznam Bogu vsemogočnemu, blaženi Mariji vselej Devici, blaženemu Mihaelu nadangelu, sv. apostoloma Petru in Pavlu in vsem svetnikom, da sem premnogo grešil z mislijo, z besedo, in v dejanju. Moja krivda, moja krivda, moja prevelika krivda! Zato prosim blaženo Marijo itd.« — V litanijah vseh svetnikov molimo: »Mi grešniki, prosimo te, usliši nas.« Torej mi, ki smo in ker smo grešniki, te prosimo. — »Sveta Marija, Mati božja, prosi za nas grešnike.« — »Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, prizanesi nam, usliši nas, usmili se nas, daj nam mir.« In vselej ko duhovnik prejme ali deli sv. obhajilo, moli sam in vsi

pričujoči z njim: »Gospod, nisem vreden!« Sv. Cerkev ve, kako je ta nagovor in sprejem Gospodu ugajal, saj je to sam dal zapisati v sv. pismo. To priznanje in to občutje naše grešnosti je še tudi se-

daj tisti nebeški sluga, ki nas najbolj priporoča božjemu Gospodu. Naše slabosti so tiste strune, na katerih zveni najlepša Davidova pesem: Zemlja je Gospodovega usmiljenja polna.

Mesečne pobožne vaje za Marijine družbe.¹

Za julij: Vadi se v pokorščini!

Nepokorščina je pripravila angele ob lepa nebesa in ljudi pripravlja ob srečni raj. Sveta pokorščina je varna ladija, v kateri se peljemo v sveto nebo, ključ, ki nam nebesa odpira; ona je najkrajša pot do popolnosti.

1. Vsak dan hočem izpraševati svojo vest in slušati notranje opomine.

2. Odložiti hočem vso svojeglavnost in notranji napuh srca, ker nepokorščina izvira iz napuha.

3. V vsem se hočem zatajevati in ničesar delati po svoji volji.

4. Dušnemu vodniku bom izkazovala popolno pokorščino.

5. Napraviti si hočem (sporazumno z dušnim vodnikom) dnevni red. On naj ga po svoji modrosti odobri ali spremeni in tega reda se hočem vestno držati, razen če mi tega vpoštevanja vredne okoliščine ne dopuščajo.

Dnevni red pa naj obsega sledeče točke (po možnosti):

a) Vsaki dan najmanj 10 minut premišljanja, najboljši v jutranjih urah.

b) Sv. mašo in sv. obhajilo. Če ni mogoče v resnici k sv. obhajilu, pa ne sme izostati duhovno sv. obhajilo.

c) Obisk Najsvetejšega. Zadostuje le nekaj trenutkov.

č) Rožni venec.

d) Vsakdanje molitve: jutranjo, večerno in družbeno molitev, angelovo češčenje, molitev pred jedjo in po jedi.

e) Vsak večer izpraševanje vesti in kes.

f) Določitev časa za delo, počitek ali razvedrilo.

6. Popolnost bogoljubne pokorščine obstoji v tem, da se duša popolnoma vda v voljo božjo. Zato se hočem vdati popolnoma v vseh okoliščinah v Njegovo najsvetejšo voljo.

»Gospod, ne moja, ampak Tvoja volja naj se zgodi!« — »Gospod, kakor ti hočeš!« — »Zgodi se Tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji!«

Za avgust: Ljubi uboštvo!

»Blagor ubogim v duhu!« Ne navezujmo srca na to, kar imamo! Ne smatrajmo se kot posestniki, ampak le kot oskrbniki božjih darov, od katerih bomo morali dajati enkrat strog račun. Uporabimo to, kar imamo, Bogu v čast in pa za to, da izkazujemo svojemu bližnjemu telesna ali duhovna dela usmiljenja! Ničesar ne potratimo za posvetne nečimernosti!

¹ Te mesečne vaje so se zakasnele, toda primerne so za vsak čas. Najbrž bodo tudi še posebe natisnjene.

Kako se vaditi v uboštvu, tu nekaj praktičnih navodil:

1. Imej vse reči tako, kakor bi ničesar ne imell

2. Ljubi ubožcel V vsakem ubožcu glej Zveličarja samega, ki ti roko nasproti steguje, ono roko, s katero ti bo dal enkrat lepo plačilo v večnosti.

3. Če imaš mnogo, daj mnogo; če imaš malo, pa od tega malega rad dajaj! Bog ne gleda, koliko daš, ampak s kakšnim srcem daš.

4. Otročiči naj bodo tvoji posebni prijateljski in pa stari ljudje, ki nimajo nikogar, ki bi zanje skrbel. Dej, usmili se jih! Skrbi, da bodo: a) vedno veseli, b) snažni, c) zašiti, d) da ne bodo lačni in e) da tudi njih duše ne bodo stradale. Stare pripravljaj na pot v večnost, otročičem pa lomi kruh božje besede v obilici, da jim ga ne bo zmanjkalo na potu življenja. Če sami tega niste zmožni, pa skrbite, da jim bo ta božji kruhek lomil kdo, ki je za to sposoben. Oh da, družbeniki Marijini, naše otročiče Vam posebno priporočamo. S tem, da jim izkazujete duhovna in telesna dela usmiljenja, si boste pridobili pri Jezusu, prijatelju otrok, posebno naklonjenost.

5. Skrbi za snago in lepoto hiše božje! Jezus v tabernakelju je največji ubožec. Ne pozabi Njega! Kako te mora v srce boleti, če vidiš okoli tabernakelja vse revno, zaprašeno ali celo umazano! Če sam ne moreš, pa se združi z drugimi, da preskrbiš Jezusu kolikor mogoče dostojno in lepo bivališče.

6. Ne kupuj za svojo hišo in ne trpi v svoji hiši stvari, ki niso neobhodno potrebne!

7. Ne oblači se po najnovejši modi, ampak ponižno, priprosto in stanu primerno ter pazi na svojo obleko!

8. Jej in pij zmerno; kajti jemo, da živimo, ne živimo pa, da jemo.

9. Kar na tak način prihraniš, uporabi za dobre namene, n. pr. za sirote, misijone itd.

10. Voljno prenašaj preziranje, zaničevanje in sramotenje! Dobro delaj ne zato, da te svet časti in hvali, ampak le iz ljubezni do Boga. Sicer pa vedno misli: »Ne meni, ampak tvojemu imenu bodi čast.«

Če si tako prizadevaš in si skušaš uravnati življenje, hodiš po stopnjah ubogega Jezusa, ki ni imel, kamor bi glavo položil. In če ž njim deliš uboštvo, boš ž njim delil tudi njegovo slavo v nebesih.

Za september: Bodí angel zemlje!

Angeli so bitja brez telesa, ki kakor blisk izvršujejo le božjo voljo, skrbijo le za božjo čast. Angel zemlje ima telo, toda v ljubezni do Jezusa in v gorečnosti za njegovo čast pozabi, da ima telo, da se niti ne zaveda peze telesa, da tudi ne utegne misliti na telo. Ljubezen do Boga in gorečnost za njegovo čast ga tako napolnjujeta, da v njegovem srcu, v njegovih mislih ni prostora za drugo. Vse moči, dušne in telesne, uporabi za to. — »Gorečnost za tvojo čast me razjeda.« — Angel zemlje se takorekoč uniči v ljubezni do Boga, uniči svoje telo, svojo dušo, vse svoje moči. Plamen ljubezni božje in gorečnosti uniči vsak drug plamen, tako da v človeku le duh živi, da izvršuje kakor nebeški angel le, kar je božjega. Telo je le orodje v rokah duše, da lažje izvršuje na zemlji angelsko delo. Vidite, to se pravi živeti tako, kakor bi ne imeli telesa. Sv. Alojzij je bil angel zemlje. Kako je gorel ljubezni božje in za čast božjo! Vse njegove misli, želje, dela, so bile le v to obrnjena. Samo Bog, Bog in zopet Bog! Drugo nič. In kako se je zatajeval in molil!

Angel zemlje se mora otresti vsega zemeljskega, vsega, kar vleče k tlom, kar mu zabrani polet k Bogu. Mi smo od zgoraj, naš pogled mora biti obrnjen vedno navzgor k Bogu v nebeške višave. Vsak prašek že otežuje ta polet, n. pr. majhno samoljubje, ne popolnoma čist namen, le majhno nepravo nagnjenje do kake osebe. Prav malenkosti nas kakor svinec vlečejo navzdol v zemeljsko blato. Angel zemlje

naj le gori, gori hrepenenja, izvršiti na zemlji božjo voljo, razširiti božje kraljestvo na zemlji. V tem plamenu naj uniči vse svoje močil!

Če hočete postati angel zemlje, potrebujete za to le dobre volje in pomoči božje. Prizadevati pa si moramo posebno za štiri reči:

1. Svetu moramo popolnoma umreti, Jezusa pa nad vse ljubiti. Vse malike, še celo vse praške mališke moramo pometati iz srca, in če so tudi še tako dragoceni, nam ljubi in prijetni. In naj to stane, kar hoče in naj srce še tako krvavi. Telo je treba v sužnost dejati. Duša naj bode kraljica, telo pa suženj.

2. Živeti je treba vedno v pričujočnosti božji kakor angeli, vedno in povsod iskati le Boga in kar je božjega. Glej, da lahko govoriš z angelom Rafaelom: »Tudi

jaz sem eden tistih, ki so vedno v pričujočnosti božji!«

3. Imeti moramo veliko gorečnost za čast božjo. Angel zemlje ne pozna druge žalosti, kakor če vidi, da se Bog žali, in ne drugega veselja, kakor če vidi, da se Bog časti in povelečuje. Edino resnično zlo na zemlji je greh.

4. Uživati moramo angelski kruh, ki spreminja ljudi v angele. Angelski kruh pogasi v človeku hudi ogenj in pomiri vse strasti.

Otrok Marijin, kar tu bereš, premišljuj skoz cel mesec in potrudi se biti angel zemlje! Toda ne le ta mesec, ampak celo življenje do smrti živi tako, da bodeš vreden tega lepega imena. Tvoj angel varih naj te pri tem tvojem prizadevanju podpira!

Dekleta, ne v službo k vojakom!

Neki stotnik-Slovenec piše v Ljubljano med drugim: »V našo družbo smo sprejeli dekleta, ki so v tukajšnjih uradih in katerim smo tako ponudili zaslombo in zavetje, da se ne pogreznejo v blato, kjer tičijo skoro vsa dekleta, ki so nam jih poslali ljudje iz zaledja.«

Tako poročilo poštenega vojaka-rojaka.

Ali razumete? Katera se noče pogrezniti v blato, naj ne hodi v službo k vojakom, četudi obetajo veliko plačo. Povejte to tudi drugim, ki jih mika služba pri vojaki. Nikar v blato!

Vojaki pozdravljajo in mi jih pozdravljamo.

Med vojaki je, hvala Bogu, vendar kljub vsemu pohujševanju še vedno mnogih dobrih mož in fantov. Lahko mirno rečemo, da vsi, ki Bogoljuba berejo, so dobri fantje. Kdor ima s takim branjem veselje, je dobrega duha. — Naši prijatelji se pa radi spominjajo svojih rojakov v domovini in jih radi pozdravljajo. Zadnji čas so poslali pozdrave vsem bralcem Bogoljuba: Joško Jarc, Anton Jerin, Franc Kan-

kelj, Andrej Pravst, F. Korošec, Andrej Šunkar, Jožef Koman, Franc Verbič, Anton Žnidaršič, Jožef Pahor in drugi.

Pozdrav tudi mi vam, dobri fantje in možje, iz celega srca vračamo! Želimo, da ostanete nepokvarjeni, živi ter se kmalu vrnete, zdravi na telesu in duši! Prav je, da tudi širite med svojimi tovariši branje Bogoljuba, tembolj, če je res, da so vam drugi slovenski listi prepovedani.

Padlim junakom — sveta nebesa!

Anton Šmalc iz Kala pri Prečini je padel 13. junija 1918 še ne 23 let star, zadet od granate na tirolskem bojišču. Bil je vzoren, veren in delaven v izobraževalnem društvu. Bog ti bodi milostljiv, dragi Anton!

Franc Rančigaj, Neizprosna smrt nam je zopet ugrabila lep cvet z vrta naše mladeniške družbe pri Sv. Jurju ob Taboru. Vedno krajše so naše vrste, ki nam jih ugonablja svetovna vojska. In tako tudi dragega Franceta šele devetnajst let starega. Bil je v hudih bojih na italijanskem bojišču nad eno leto, slednjič mu je utrgala sovražna krogla nit nadebudnega življenja 18. junija. Bil je zvest sin Marijin; ni bil kakor žalibog mnogi, ki pridejo od vojakov; ni se sramoval njene svetinje, ko je bil na dopustu o Veliki noči in Telovem, šel je obakrat s svetinjo pod njeno zastavo. Lahko si ga vzamemo za zgled. In za takšnim

sinom lahko žalujejo starši tembolj, ker so s Francetom izgubili že drugega sina v tej vojni. Bodi jim Bog tolažnik! Tebi, dragi brat Marijin, pa kličem: »Na svidenje nad zvezdami.«

Peter Roblek. Dne 20. aprila nas je zapustil zopet nov nesrečen tovariš, Peter Roblek, doma v Bašlu, najstarejši sin občesposhtovane Hladnikove družine. 20. aprila zvečer mu je bil dovoljen dopust in isti hip je priletela od sovražnikove strani granata in drobec njemu v glavo, tako da je bil precej mrtev. Pokojni je bil občepriljubljen od tovarišev in predstojnikov. Bil je miren in tih mladenič. Bil je vnet častilec Marijin in je s svojim dobrim zgledom med tovariši mnogo koristil. Sedaj ga je ona rešila tega trpljenja in ga peljala v boljšo domovino. To naj bo tudi domačim v tolažbo!

Po svetu.

1091 novih Marijinih družb je bilo priglasenih preteklo leto glavni rimski kongregaciji »Prima primaria«, med temi iz Avstrije 156 družb.

Avstrijski frančiškani bodo imeli v Kini svoj vikarijat v Južnem Hunanu s 5—6 milijoni prebivalcev.

Na italijanskem bojišču je padel vojni kurat Jožef Vonavka rojen v Bistrici na Češkem l. 1881.

Pri volitvah na Nizozemskem, kjer je ena tretjina katoličanov, so dobili največ glasov katoliški kandidatje. Lepo število glasov je združil voditelj katoličanov msgr. Nolens, predsednik katoliške zveze. Dobil je 61.711 glasov. V provinci Limburg so dobili katoliški kandidatje do 80.000, socialisti samo 8000. Med novimi poslanci so 4 zastopniki delavstva. Katoličani so izvolili tudi enega učitelja; socialisti eno učiteljico, ki pripada njihovi stranki.

Dunajčani so bili dne 21. julija s svojim apostolom P. Abelom iz dr. Jezusove v Marijinem Celju. To je že 26. romanje dunajskih mož. Udeležencev je bilo čez 1000. Spremljal

jih je tudi kardinal dr. Piffl. Slavnostni govor je imel P. Viktor Kolb S. J. Večkrat je govoril tudi kardinal.

Nova maša med ujetniki. Dne 2. julija je bil v ujetniškem taboru Eutin na Holstajnskem, kjer se nahajajo francoski častniki, posvečen v mašnika dijakon H., častnik iz francoske škofije Cambray. Nahaja se že 2 leti v nemškem ujetništvu. Tu se je pripravljaval za mašniško posvečenje. Ko je imel škof iz Osnabrucka birmovanje ondi, je posvetil še dijakona v mašnika. Slovesnosti se je udeležilo 7 ujetih francoskih duhovnikov.

Preganjanje na Italijanskem. Kakor marsikje, zasledujejo in ovajajo tudi na Italijanskem duhovnike, zlasti če si upajo izgovoriti besedo za mir. Sicer so bili vsi duhovniki pri vzklidnem sodišču oproščeni, a nekaj sence vedno ostane, kar je pač namen framasonov. Nekaj škofov se je zdaj obrnilo na vlado, naj poskrbi, da se bodo obrekovalci duhovnikov zasledovali in kaznovali.

Zastopstvo pri sv. stolici hoče imeti tudi Kitajska država. — Katoličani vesoljnega sveta bodo ta ukrep z veseljem pozdravili, ker vidijo v tem dokaz, kako raste ugled sv. katol. Cerkve in nje poglavarja vsepovsod.

Po domovini.

Biserma maša. V nedeljo, 28. julija je praznoval v šentjakovski cerkvi v Ljubljani vpo-kojeni duhovnik č. g. **J a n e z Ž a n** šestdeset-letnico mašništva. G. jubilar, ki kot patrijarh kranjske duhovščine še čvrsto nosi pezo svojih let, je šentvidski rojak. Novo mašo je imel 25. jul. 1858. Po letih ga prekaša edinole žužemski dekan in kanonik Mihael Tavčar. G. Žan je abstinent in vegetarijanec, t. j. ne je mesa ter ljubi zrak in sonce.

Župnija Sora je dobila novega župnika č. g. Val. Kajdiža, dosedanjega župnika borovniškega.

št. Jerneja v Stari trg pri Poljanah; Ivan Strajhar iz št. Ruperta v št. Jernej; Fr. Sušnik iz Kočevja v št. Rupert; Viktor Turk iz Gorij v Cerklje pri Kranju; Janez Mevželj iz Trnovega na Notr. v Gorje; Jožef Leben iz Slavine v Trnovo na Notr.; Janez Kramarič iz Črnega vrha nad Idrijo v Slavino; Al. Lesar iz Starega trga pri Ložu v Črni vrh; Janez Dežela iz Preddvora v št. Vid na Dol.; Tomaž Javornik iz Tržiča v Preddvor; Janez Drešar, kurat, za kaplana v Tržič; Ant. Gole iz Idrije v Studenec; Ant. Črnuželj iz Dobrnica v Vel. Dolino; Ant. Hafner iz Žužemberka v Dobrnica; Ant. Kastelic iz Šmihela pri Novem

Povišanje sv. križa (14. septembra).

Duhovniške zadeve. Ljubljanska škofija. Premeščeni so gg. kaplani; Peter Natlačan iz Metlike k Sv. Petru v Ljubljano; Edvard Simnic od Sv. Petra v Ljublj. v Cerknico; Fr. Lovšin iz Loškega Potoka v št. Vid pri Zatičini; Štefan Traven iz Dol v Radeče pri Zid. mostu; Fr. Hönlman iz Radeč v Boštanj; Anton Zalokar iz Črnomlja v Knežak; Karel Žužek iz Knežaka v Postojno; Janez Kalan ml. iz Postojne v Trnovo na Notr.; Janez Dolenc iz Trnovega za vikarja v Podgrače v tržaški škofiji; Martin Gorše s Koroške Bele v Idrijo; Alojzij Tomè iz Mokronoga v Radovljico; Ign. Breitenberger iz Spod. Idrije na Jesenice; Ant. Dolinar iz Starega trga pri Poljanah na Jesenice; Jož. Rogelj iz

mestu v Žužemberk; Al. Zupanc iz Toplic v Šmihel; Ant. Demšar iz Moravč na Rako; Val. Jerše iz Jesenic v Moravče; Martin Jarc v Rake za žup. upravitelja v Brusnice. — Nameščeni so gg.: Novomašnik Fr. Belec za kaplana v Kočevju; Rafael Morel v Poljane; Janez Dovč v Sodražico; dr. T. Klinar v Kranj; Jož. Arh v Loški potok; Leopold Govekar v Dole; Fr. Presetnik na Koroško Belo; And. Šavli v Mokronog; Ciril Milavec v Spod. Idrijo. — Prior nem. vit. reda v Ljubljani, preč. P. Bernard Polak je imenoval g. P. Gvidona Kriš-a za II. kaplana v Črnomlju; g. P. Pavlina Bitnar, kaplana v Podzemlju, za I. kaplana v Metliki. — Lavantinska škofija. Č. g. Martin Jurhar, mestni vikar v

Celju, je imenovan za spirituala v mariborskem bogoslovju. Č. g. Ivan Alt. mestni vikar v Ptuju, je prestavljen kot mestni vikar v Celje. Za mestnega vikarja v Ptuju je imenovan tamošnji č. g. Ivan Cilenšek. Nameščena sta gg. novomašnika Ivan Gašparič kot mestni kaplan v Ptuju in Jože Pretnar kot kaplan pri Sv. Emi (Pristova). — Krška škofija. Za kaplana je nastavljen v Porečah ob jezeru g. Peter Granig, g. Leon Nuschei pri Št. Vrbanu pri Glaneku. Prestavljeni so g. Košir Kristo, kaplan v Borovljah, kot provizor v Podljubelj, g. Ignac Muri, administrator v Ločah kot kaplan v Borovlje, g. Franc Kovač, kaplan v Spod. Dravogradu kot provizor v Ukve. G. Posavcu Francu, prefektu v Celovcu, je podeljena župnija Št. Jedert v Lab. dolini.

Za provincijala hrvatske frančiškanske redovne province je bil dne 25. jul. izvoljen P. Mihael Troha. Volitve je vodil gvardijan ljubljanskega frančiškanskega samostana P. Angel Mlejnik, ki je obenem nadzornik hrvatske frančiškanske province sv. Cirila in Metodija.

Sežiganje. Rajni koroški poslanec Dobernik je v oporoki odredil, da se mora njegovo truplo sežgati. Sv. katol. Cerkev odreka takim, ki se dajo po poganski šegi sežgati, cerkveni pogreb. Vsled tega pri pogrebu Dobernika ni bilo katol. duhovnika, prišel pa je protestantovski pastor.

Marijine družbe.

Ajdovščina-šturijske. Tudi Šturijske in Ajdovščina sta doživeli prelepi družinski praznik posvečenja presv. Srcu Jezusu v s o v e m u. Ko se je ljudstvu prebral na nedeljo presv. Srca Škofijski List o posvetitvi družin v ljubljanski škofiji, je takoj zaželelo tudi ljudstvo sosednje goriške nadškofije posvečenja. Ekscelenca presv. knezonadškof goriški je rad dovolil za faro Ajdovščino to posvečenje. Tako se je v obeh farah izvršilo posvečenje presv. kraljevemu Srcu. Posvečevanje se je vršilo takoj po nedelji presv. Srca in sicer za vsako vas poseben dan. Posvetitev se je izvršila po duhovniku in sicer skoro v večini hiš obeh fara, razven kjer niso imeli kipa ali podobe presv. Srca, a tudi tam se bo dala še prilika, ko si bodo omislile kip ali sliko. — Kjer je bilo mogoče, so bili navzoči vsi člani družine in mnogi, mnogi so bili do solz ganjeni ob tej krasni in prisrčni slovesnosti. Dal ljubi Bog, da bi ostal ta dan in mesec junij 1918 vsem družinam obeh fara v živem spominu, da bi res zaživeli življenje po Srcu Jezusovem! Ker resnično, naš edini up in edina tolažba nam je presv. Srce. Mnogo

smo morali pretrpeti zlasti zadnja leta, veliko je bilo razdejanje v marsikaki družini, a naj nam odslej kraljuje vsem božje Srce Jezusovo in naj ono vodi vsa naša dela in jih posvečuje!

Ajdovščina. Že od 24. maja smo bili brez službe božje, ker nam je bila močno poškodovana tudi cerkev. Mnogi so nas hodili tolažit, a vendar nihče ni mogel prijeti na pravem mestu, da bi se pričelo s popravo, dokler niso sami občani poprijeli za delo in res toliko popravili hišo božjo, da se je mogla opraviti služba božja že 14. julija v domači cerkvi. Gotovo, bo to razveselilo tudi presv. nadškofa, ki je tudi sam zrl naše razdejanje. Seveda nekoliko počasneje napreduje poprava zasebnih stanovanj, a upamo, da nam v doglednem času tudi naše hiše zgrade, ker mnogi so brez strehe.

Kostrivnica, štajer. Letos je preteklo 150 let, odkar je bila posvečena naša župna cerkev, v kateri častimo čenstohovsko Mater božjo. Dne 28. julija, Jakobovo nedeljo, so vodili cerkveno slovesnost č. g. misijonar M. Klančnik iz Celja, pozno pridigo pa so imeli veleč. g. župnik Fr. Gomilšek. Da slovesnost povzdignemo, smo priredili ta dan tudi velik shod dekliskih Marijinih družb domače in okoliških župnij. Žalibog vreme ni bilo ugodno in zato jih ni prišlo toliko, kakor bi bili radi. Pa shod se je kljub temu lepo izvršil. Vodili so ga g. župnik Fr. Gomilšek. Zanimivi spored je imel tri dele: prvi je bil posvečen Mariji, drugi krščanski izobrazbi in samovzgoji slovenske Marijine družbenice, tretji pa pravemu domoljubju. Skupno je bilo: 9 pesmi, 3 pozdravi, 3 deklamacije in 10 govorov; slednji s temi-le naslovi: Ljubezen do Marije; Apostolsko delo v Marijini družbi; Lurška 60letnica (veleč. g. nadžupnik Fr. Korošec). Modrost, ljubezen do bližnjega, srčnost; Naloga izobražene Slovenke; Pomen izobrazbe; Uboga dalmatinska deca; Različno delo v Marijini družbi; O jugoslovanskem vprašanju; Cesarica Cita. Na shodu so bila dekleta od Sv. Petra, Sv. Križa, Sv. Eme, Sv. Vida, iz Poljčan, Studenci, Laporja, Ptujске gore. Končali smo v cerkvi s pridigo in litanijami. Dal Bog, da bi zanesel ta shod mnogo novega ognja v naše Marijine družbe in lepega življenja v naše hiše!

Na Breznici je popolnih abstinentov 9 in nepopolnih 27.

Planina pri Rakeku. Nedelja 14. julija, ko smo slovesno praznovali god farne patronne sv. Marjete, je bil za našo župnijo dan izrednega veselja. Ta dan se je namreč ustanovila Marijina družba za žene in je bilo v

deklisko Marijino družbo sprejetih 28 deklet. Izvršili so to prelepo slovesnost dekanijski voditelj Marijinih družb, cirknjski gospod dekan Jožef Juvanec. Temeljitega in krasnega govora g. dekana članice Marijinih družb ne bomo nikdar pozabile. Bog poplačaj ves trud in delo gospodu dekanu in gospodu župniku. Marijina družba za žene se je začela s krepkim številom: sprejetih je bilo 72 članic, tako da se je ta dan pri nas okrepila Marijina armada ravno za 100 novih junakinj. Marija naj rosi bogato svoj blagoslov!

Trebelno. Na praznik sv. Trojice je imela trebelska fantovska Marijina družba slovesen blagoslov nove družbene zastave. Zastava je umetniško delo šolskih sester v Mariboru. Na eni strani nosi podobo Matere božje — Murilovo — Brezmadežno spočetje, na drugi pa tri vnete častilce Marije: sv. Alojzija, sv. Stanislava in sv. Janeza Bergmanna. Blagoslova sta se udeležila č. g. dr. J. Zore in voditelj Marijinih družb gospod Janez Kalan, ki je obenem sprejel na novo 27 fantov. — Zadnji čas je vzela družbi smrt dva dobra fanta: Antona Korošec in Stankota Grudnik. Anton Korošec se je pri vojaki prehladil in zato je doma na dopustu umrl. Stanko Grudnik je bil v Ljubljani v prvem letniku učiteljsišča. Tu se je prehladil in umrl na vnetju možganske mreže. Bil je blag fant. Pretečeno leto je bil sprejet v našo družbo, ko je doma v Mokronogu obiskaval sedmi razred in kot tak ima prav lepe zasluge za našo družbo. Marija naj mu jih poplača! — Na učiteljsišču si je s svojim krotkim in veselim značajem pridobil srca vseh součencev. Nad vse ga je ljubil njegov katehet, kakor priča njegovo pismo starišem umrlega Stankota. Priporočamo jih v molitev!

Sevnica. Tukajšnja dekliska Marijina družba dobi novo Marijino zastavo. Vsem, ki so zanj kaj darovali, se iskreno zahvalujemo. Predvsem smo dolžni zahvalo sledečim čč. gg. darovalcem: častni kanonik Josip Mešiček 40 K, Franc Rampré 28 K, Franc Šegula 25 K, Anton Podvinski 25 K, Peter Gorjup 20 K, Janez Čemažar 10 K. Vsem blagim gg. dobrotnikom izrekamo prizrčno zahvalo in Bog plati!

Brezovica pri Ljubljani. Majhna je naša mladeniška Marijina družba po številu, 26 članov, je pa toliko večja po svoji gorečnosti. Svojo gorečnost je pokazala posebno ob priliki romanja na Brezje, v Ljubno in na Bled. 28. julija zvečer smo pohiteli Marijo pozdravit in počastiti. Drugo jutro smo se ji pa približali s skupnim sv. obhajilom. Več kakor voditelj nam je ob tej priliki govorila Marija.

Večjo zvestobo smo obljubljali Mariji na Brezjah, ko smo bili pri šestih sv. mašah zbrani okrog Marijinega oltarja, kakor pa obljubljam po navadi ob priliki družbenega shoda. Posebno ginljivo je bilo, ko nam je voditelj zatrjeval, da se ima zahvaliti Mariji za zdrave oči in za očitvidno Marijino varstvo in pomoč v težkih in grenkih urah. Zatrjeval nam je, da bodo tudi nad nas prišli viharji, da bomo tudi imeli priliko pokazati Mariji zvestobo.

Št. Ilj v Slov. goricah. Kruta vojna je zahtevala tudi od naše Marijine družbe mnogo fantov, ki so deloma padli, deloma pozabili na isto. A vendar se nam je posrečilo naročiti in plačati novo zastavo. Blagoslavljanje nove zastave bo dne 8. septembra. Govor bo imel č. g. prof. dr. Lukman iz Maribora. Pridite fantje-družbeniki tudi od drugod, da tako jasno pokažemo, da hočemo pod Marijino zastavo ostati, četudi divja svetovna vojna, skoro tako kruto kakor na fronti, tudi v zaledju, a seveda na drug način! Na frontah so ogromne žrtve, pa tudi v zaledju niso manjše, ko toliko mladine, posebno fantov, drvi v pogubo. Pridite, fantje, da se navdušimo skupno, pridite, tudi oni, ki še niste v Marijini družbi!

Teharje. Anici Klinejevi, vzorni družbenici v spomin. Rajnica je bila v resnici cvetica, ki je dehtela lepih čednosti. Kakor vijolica v grmu je bila skromna, tiha in ponižna. Bila je stanovitna abstinentka. Sv. evharistijo je nad vse ljubila, sv. zakramente zelo pogosto prejemale. Da bi bolelni materi bolj pomagala, hodila je daleč v tovarno na delo in poleg tega še šivala pozno v noč. Nakopala si je jetiko, katero je z največjo potrepežljivostjo prenašala. Ker je bila pri sosestrah zelo priljubljena, so jo družbenice v polnem številu z zastavo spremile k večnemu počitku in zapele žalostinko. Ob odprtju grobu se je preč. gosp. voditelj poslovil od nje. Ne jokajte, domači in tovarišice, po Anici, saj je privojskovala zmago nad zapeljivim svetom!

Predloka-Istra. V nedeljo, 21. julija se je poslovil od nas ustanovitelj in voditelj naše Marijine družbe, č. g. Anton Les. Marijina družba, po njem ustanovljena, je bila vredna tega imena in je lepo napredovala. Shode smo imele vsak mesec, skupno sv. obhajilo ob večjih praznikih, hodile smo pa večina članic vsako nedeljo k mizi Gospodovi. Ob večjih Marijinih praznikih smo po skupnem sv. obhajilu šle v procesiji z zastavo k Materi Božji na Zvroček, kjer je bila cerkev krasno ovencana in prenapolnjena z verniki tudi sosednjih farâ; tako smo na poseben način počastile Marijo po 3—4 krat na leto. Imele smo tudi igre, katerih čisti dobiček se je vselej obrnil v dobro-

delne namene. Naša družba šteje sedaj z Marijinim vrtcem čez 170 članic. Posebno veliko veselja smo imeli z našim Marijinim vrtcem. Ob nedeljah so šle po dve uri daleč k zgodnji sv. maši, da so tam prejele kruh angelski; zato je bilo posebno ganljivo, ko se je g. voditelj poslovil od teh nedolžnih otročičev. Odkar je Marijina družba v fari, se pozna pri vseh vernikih, posebno ob nedeljah; navadno se jih je obhajalo od 100 do 120, ob večjih praznikih od 250 do 300. — Drugo jutro smo se še enkrat zbrale pri Materi Božji na Zvročku, da smo še enkrat prejele sv. obhajilo iz njegovih rok. Ob slovesu mu kličemo: Marija Vas podpiraj celo življenje, da bi širili Njeno češčenje po svetul

Žetale. Tudi pri nas se pridno gibljemo kljub grozotam svetovne vojske. Naša Marijina družba šteje sedaj nad sto družbenic. Skupno sv. obhajilo imamo vsak Marijin praznik. Vsako prvo nedeljo imamo molitveno uro pred odprtim tabernakelnom. — Želeti bi pa bilo tudi, da začnemo delovati v našem katoliškem bralnem in izobraževalnem društvu, da bi čitale tamkaj dobre časnike in knjige ter se medsebojno navduševale za vse dobro. Naj izgine iz naših vrst osat sovraštva, kateri se žalibog v mnogih družbah nahaja, ter naj mesto njega vscvete rožica medsebojne ljubezni in edinosti. Saj smo vse hčerke ene nebeške Matere, ki nas vse enako ljubi.

Škedenj pri Trstu. Lep je bil pri nas dan 7. julija. Ta dan smo imeli slovesni sprejem v deklinško Marijino družbo. Te lepe slavnosti se je udeležila rojanska družba s svojo zastavo. G. kanonik Slavec je imel cerkveni govor. Med cerkveno slovesnostjo so prav lepo pele rojanske pevke. Po končani slavnosti je priredila rojanska Marijina družba lepo veselico. Lep je bil ta dan, ko smo videli v Škedenju izvrstno organizirano Marijino družbo, in videli, da tudi velika dekleta lahko žive v družbi, česar dosedaj pri nas še nismo videli. Da, tudi škedenjska Marijina družba hoče, da, m o r a rasti, to je želja predstojnikov, to je želja naše družbene Kraljice.

Iz Škocijana pri Mokronogu. Tukajšnja deklinška Marijina družba je spremila zadnji čas na pokopališče dve družbenici: Frančiško Povše in Ljudmilo Koščak. Čudno je to, da dekleta pri nas tako boleajo in umirajo. Fantje na bojišču, dekleta pa doma. Najbrž posledica prenapornega dela. — V družbi prav pridno delujejo evharistični, abstinenčni in misijonski odsek. Abstinente — 61 jih je — so pri shodu meseca junija obnovile svojo letno zavezo in nabrale za »Sveto vojsko« 33 K. Misijonski odsek se je šele letos ustanovil. Nabral je v par tednih za misijone in apostolstvo sv. Ci-

rila in Metoda nad 500 K. Družba se torej še precej živahno razvija, vendar pa preveč dela na polju in po vinogradih dekleta zelo ovira, da ne morejo pogostokrat k sv. zakramentom. Bog nam daj skorajšnji mir, ker upamo, da se bo takoj, ko premagamo prve posledice svetovne vojske, zopet začelo živahno življenje po družbah in društvih.

Iz Št. Jakoba ob Savi. Naša Marijina družba je imela lani in letos zopet duhovne vaje; vodil jih je č. g. Birk iz Ljubljane. — Vsako nedeljo in praznik se moli pred litanijami ura molitve. Vsak prvi petek v mesecu molimo tudi eno uro pred sv. mašo za mir in naše vojake. Pogostno sveto obhajilo je prišlo precej v navado. Nele dekleta, tudi žene in moški pri obhajilni mizi niso redki. Po velikem prizadevanju g. župnika se je mesca junija ustanovila tudi Marijina družba za mladeniče. Za enkrat jih je bilo sprejetih samo 10, a upati je, da se to število kmalu pomnoži. Mladeniči, pogum, ker le v združenju je moč.

Železniki. Naša deklinška Marijina družba vestno izpolnjuje pravilo: mesečno prejemanje sv. zakramentov. Precej družabnic prejema sv. zakramente večkrat, nekatere vsak dan. Tudi shodov se rade udeležujejo. — Tudi za Klaverjevo družbo, v korist ubogim zamorčkom, se nabirajo prispevki v Marijini družbi. — Na binkoštni torek smo prihitele k naši ljubi Lavretanski Materi božji na Sušo. — Vrtec Marijin ima tudi vsak mesec shod v domu, ki ga vodi odbor deklinške Marijine družbe. — Z veseljem bomo tudi me za presvitlega knezoškofa darovale na praznik Marijinega vnebovzvetja sv. obhajilo za Njihov letošnji jubilej kakor je priporočil »Bogoljub«!

SPOMINJAJTE SE UMRLIH!

Gabriela Ahačič, Tržič.
Katarina Puhek, Grič pri Črnomlju.
Ana Gajšek, Teharje.
Angela Vodopivec, Osp.

V MOLITEV SE PRIPOROČAJO:

Neka revna oseba, kateri je bila v železniškem vozu vzeta velika vsota denarja, da bi ji bilo kako odpomagano. — Neki starši svojo edino hčerko, da bi se v službi ne skvarila. — Neki revni trgovec, da bi si njegovo podjetje, ki je vsled vojske propadlo, zopet opomoglo. — Neki sin-vojak, da bi ozdravel, bil oproščen vojaške službe ter dobil primerno službo. — Neki starši svojega sina, ki bo letos končal šole, da bi bil rešen vojaškega stanu ter da bi dobil primerno službo. — Neka oseba iz Lokve za zdravje. — Neka oseba za stanovi-

tno premagovanje hudih skušnjav zoper sv. čistost. — Dve Marijini družbi. — Oseba, ki opravlja pobožnost 15 sobot. — Šolska mladina. — Vredno in pogosto prejetje sv. zakramentov v neki župniji. — Spreobrnjenje grešnikov. — Nova deška Marijina družba. — Marijina družabnica, ki je v službi v Zagrebu, da bi ostala stanovitna v dobrem. — Marijina družabnica za zdravje in pravi razum. — Neki ubog vojak za zdravje na očeh in v prsih ter da bi se skoraj vrnil k svoji družini. — Pijančevanju in drugim pregreham vdana oseba. — Neka oseba svojega brata-učitelja za zdravje, blagoslov božji in stanovitnost v dobrem ter drugega brata-vojaka, da bi se srečno vrnil iz vojske in sv. potrpežljivost. — Marijina družabnica svojega nečaka, da bi se srečno vrnil iz ruskega ujetništva. — Neka oseba iz Hamborna na Nemškem svoje štiri sinove (er posebno tretjega za spreobrnjenje. — Neka oseba za spoznanje božje volje in za odstranjenje težkoč, ki se ji stavijo na pot v redovni stan. — Bolan voditelj Marijine družbe. — Neka oseba za dušni mir in stanovitnost v spolnjevanju božje volje.

ZAHVALJUJEJO SE:

K. K. presv. Srcu Jezusovemu za srečno prestano operacijo. — Družabnica bratovščine sv. rožnega venca v Hambornu na Nemškem Materi božji na Bledu za uslišano molitev. — Ana Mivšek, Pšata, Materi božji in sv. Antonu za uslišano molitev. — F. K. Mariji, sv. Jožefu in sv. Antonu za pomoč in ozdravljenje roke. — Marijina družabnica K. K. presv. Srcu Jezusovemu in sv. Antonu za večkratno očividno pomoč v hudih stiskah in rešitev iz smrtno nevarnosti. — M. P. iz Postojne presv. Trojici, presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu in sv. Antonu Pad. za uslišanje. — Marijina družabnica presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu za uslišane prošnje. — B. Nemeč sv. Jožefu in sv. Antonu Pad., ker je našel pogrešane stvari. — Helena Počkaj, Goriče, Mariji Pomočnici kristjanov za uslišanje v neki zelo važni zadevi. — Frančiška Kocmur najsv. Srcema in sv. Antonu, da sta brata srečno prestala sklepne skušnje, kakor tudi za rešitev iz velike zadrege, katera je že deloma ugodno rešena. — P. B. Materi božji in sv. Antonu Pad. za zadobljeno zdravje in za vse prežete dobrote. — L. S. presv. Srcu Jezusovemu za uslišanje na priprošnju sv. Antona. — H. N. sv. Jožefu in sv. Antonu za uslišano prošnjo v neki telesni zadevi. — Neka oseba iz Sv. Križa sv. Antonu Pad., da je prejela veliko vsoto izgubljenega denarja nazaj. — Neka ose-

ba Materi božji za prežete dušne dobrote. — Frančiška Črnigoy Materi božji za zboljšano zdravje ter presv. Srcu Jezusovemu in sv. Antonu Pad. za uslišane prošnje.

Darovi.

Za misijonišče: Kolar Terezija, Marenberg, 5 K; zbirka Marije Ograjenšek, Podvin, 184 kron; Rupnik Ferdinand, vojna pošta, 15 K; Šuler Justina, Št. Peter pri Meži, 2 K 20 v; Čokel Eliza, 10 K; Rožič Antonija, 20 K; Konc Helena, 2 K; Lom Franc, 5 K 80 v; vsi iz Št. Petra pri Meži; Čigon Karel, župnik v pok., Štanjel, 10 K; Javšovec Marija, Maribor, 10 K; zbirka Micike Iršič, Janžev vrh, 10 K; družina Cankar, Savci, 10 K; Rožman Tončka, Norički vrh, 67 K; zbirka Gera Petek, Brezovica, 242 kron; zbirka Ana Vidmar, Verd pri Vrhniki, 121 K; deklška Marijina družba, Stopiče, 132 kron 12 v; neimenovan, po A. Simoniču, kaplanu, Tomaj, 150 K; Zavolovšek Ivan, Bočna, 20 K; zbirka po župnem uradu Sv. Štefana, Košana, 73 K; zbirka Marije Zidej, Srednjava, 52 K; zbirka Božič Marije, Reka, 72 K; Terezija Kukenberg po Božič Mariji, Reka, 200 K; Elizabeta Jelen in Urša Gracelj, Slov. Bistrica, 106 K 60 v; zbirka Ivan Bešter, dekan, Postojna, 73 K; župnija Nevlje, 105 K; Keržan Marija, Ljubljana, 10 K; zbirke Marijinih družbenic v Šmartnem pri Slov. Gradcu: Kranjc Helena, 91 K; Krebelj Marija, 20 K; Kac Marija, 132 K 40 v; zbirka župljanov, nabrana po članicah Marijine družbe v Smedniku, 550 K; Vrbnjak Elizabeta, Zagorje, 20 K; Črepinko Lizika, Maribor, 56 K; neimenovana iz Kort po gosp. župniku Andreju Nartniku, 1000 K; Janez Pavel, Potrna, 189 K; deklška Marijina družba Škocijan pri Mokronogu, 481 K; Marijana Jug, Gradec, 2 K; neimenovana iz Gradca, 2 K; Jakob Gril, Špalovci, 40 K; Marijina družba Povir-Sežana, 60 K; zbirka neimenovanih oseb iz Kranjskegore, 20 K.

Za najpotrebnejše misijone: Juvanc Cilka, Cirknica, 20 K; neimenovana, 20 K; Ana Žnidaršič, Bezuljak, 24 K; Marija Rijavec, Osek, 10 K; Mar. Pavlin, Loke, 20 K; A. Stare, kaplan, Mirnapeč (zbirka) 14 K.

Za Misijonsko zvezo: župni urad v Hinjah, 200 K; rodbina Jerše in pokojna Jera Pungartnik, Bočna, 58 K; neimenovan iz Videža, 10 kron; Hajšek Jožef, Videž, 20 K; Firinger Margareta, Varaždin, 5 K 50 v; zbirka živortnik Amalija, Rajhenburg, 14 K; zbirka kaplanije Videm ob Savi, 5 K 20 v; dve neimenovani po g. Mart. Avšič, Sv. Križ pri Rog. Slatini, 5 K; Kokelj Alojzij, Vurberg pri Ptuj, 5 K; neime-

novan 4 K; zbirka neimenovanega, Škofja Loka, 20 K; Apolonija Kuk, Poljubin, 5 K; Anton Kuk, Poljubin, 5 K; Kokelj Alojzij, župnik v Vurbergu pri Ptuju, 5 K; slovenska roženenska bratovščina, Hamborn, 15 K; zbirka Mar. družbe na Koroški Beli, 22 K 16 v; Kržišnik Mimi, 6 K; Štefančič Marija, Fara na Kranjskem, 8 K; neimenovan, 65 K; **Katrašnik Marija, Jamnik, 200 K**; neimenovan duhovnik, 100 K; Ivana Peršin, Preserje, 40 K; Volk Amalija, Podgrad, 5 K; Pavlič Alojzij, Maribor, 2 K; Vrhnjak Simon, 1 K; Marjeta Jan, Višelnica, 7 K; Marija Erman, St. Janž, Dolenjsko, 4 krona.

Za misijone: Dekliška Marijina družba v Škocijanu pri Mokronogu, 24 K; uršulinske gojenke II. odd. v Škofji Loki, 22 K.

Za balkanske misijone: župni urad Cerklje, Gorenjsko, 300 K; dr. Matija Lavrenčič, okrajni sodnik, Podgrad, 5 K.

Za afrikanke Misijone: David Marija, Kazaže, 10 K; **neimenovan dobrotnik, 400 K**; župni urad Škocijan pri Mokronogu 3 K; A. Stare, kaplan, Mirnapeč (zbirka) 10 K.

Za odkup poganskih otrok: Mrzel Marija, Šmartno pri Slov. Gradcu, 40 K; neimenovana, Brvace, za dečka (Jožef), 20 K; neimenovana, Štjak, za dečka (Anton, Jožef, Marija), 25 K; ista za deklico (Jožefa, Marija), 25 K; župni urad Cerklje, Gorenjsko, 200 K; isti za odkup zamorskih otrok 200 K; Helena Gostečnik, Brezje, Štajarsko, za deklico (Ana), 30 K; M. Oklešen po g. Fr. Šušteršiču, Prečina, 26 K; neimenovana za odkup poganske deklice z imenom Agata.

Ob misijonskem prazniku na dan sv. Cirila in Metoda v Mirnu (Primorsko) po dr. Ant. Zdešarju za poganske misijone 20 K 74 v; za apostolstvo sv. Cirila in Metoda 23 K 47 v.

Za kruh sv. Antona: Matija Zemljič, Zetnec, 20 K; Helena Konc, Št. Peter, 3 K; Micika Lilija, Zg. Grušovlje, 22 K; M. Zaplotnik, Luže, 5 K; Uršula Cerovšek, Kranjska gora, 10 kron 20 vin.; Janez Godec, Poličane, 5 K; Dragar A., organist, Zagorje ob Savi, 6 K; Novak Teresija, Spod. Hoče, 10 K; Viktor Švigelj, kaplan, Bloke, 21 K; Magdalena Duller, pod Lisnogoro na Koroškem, 7 K; več oseb iz Idrije, 14 K; Marija Čelik, Hudajužna, 13 K; Neža Marovt, Braslovče, 12 K; A. Marovt, M. Marovt in M. Končnik iz Braslovč, vsaka po 1 K; neimenovana 2 K; »Vaa« 5 K.

Za popravo cerkve na sv. Višarjah: Marija Šubic, Brebovnica, 10 K; neimenovana žena iz Črnegavrha 10 K; Blaž Wölfel, vojni kurat, 20 K.

Za kruh sv. Antona. Neimenovan 10 K; Antonija, Caharija, Sv. Štefan, 2 K; Matej

Weiss, župnik, Pokrče, 100 K; U. Cerovšek 10 K 10 vin.; Emilija Ažman, Postojna, 10 K; »Vaa« 15 K; Ivana Turk, Podgora-Prečine, 10 kron.

Za Dejanje sv. Detinstva: Vodstvo dijaške novomeške kongregacije 34 K; zbirka šolske mladine v Knežaku 24 K 50 vin.; Franc Rupnik, kaplan, Hrenovice, 71 K; zbirka šolske mladine v Kranjskigori 20 K; Andr. Zupanc, župnik, Sv. Križ pri Kostanjevici, 25 K; J. Vilhar, kpl., Sv. Križ p. K. (šolska mladina Bušeča vas) 100 K; A. Anžič, mestni kpl. v Škofji Loki (deška šola), 30 K; F. Terčelj, mestni kpl. v Škofji Loki (deška šola), 36 K; Al. Tomè, bivši kpl. v Mokronogu, 209 K; J. Dolenc, bivši kpl., Trnovo n. Notr., 5 K; Mat. Vilfan, katehet na zunanjih uršulinskih šolah v Ljubljani, 300 K; Fr. Vrhovec, žpk., Krka, 100 K; A. Pfajfar, žpk., Dražgoše, 8 K; Fr. Ramprè, mestni kpl. v Sevnici (III. zbirka), 266 K; „Podpečan, kpl. v Konjicah na št., zbirka otrok okoliške šole, 36 K; Ant. Oblak, žpk., Št. Lovrenc, 200 kron; žup. urad Cerklje na Gor. 21 K 40 vin.; P. Kornelij Petrič, katehet v Mošnjah na Gor. (II. zbirka), 20 K; M. Gorše, kpl., Koroška Bela (III. zbirka), 34 K; Fr. Kogej, katehet, Šmartno pri Litiji, 196 K; Fr. Hoenigman, kpl., Radeče pri Zid. mostu (Marijin vrtec), 63 K; Valentin Oblak, žpk. v Kropi, 100 K; J. Meršolj, žpk. v Retečah pri Škofji Loki, 27 K; Ig. Zupan, kpl., Prevalje, Kor., 81 K; P. P. Oto Kocjan, katehet v Kamniku, 80 K; Jernej Pavlin, gimnazijski katehet, Št. Vid nad Ljubljano, 53 K; Val. Remškar, žpk., Dol. Logatec, 233 K; Ivan Vinčič, kpl., Semič (II. zbirka), 60 K; Ivan Noč, adm., Šmarje, 30 K 30 vin.; Fr. Vavpetič, kpl., Št. Vid nad Ljubljano, zbirka šolske mladine, 350 K; Andr. Starè, kpl., Mirnapeč, 50 K; Jož. Mlakar, dijak-vojak, Konjice, 10 K; Fr. Miglič, organist, Sv. Križ pri Litiji, 51 K 6 vin.

Za Apostolstvo sv. Cirila in Metoda: M. Ježek, župnik, Begunje pri Cerknici (zbirka), 81 K 56 vin.; zbirka šolskih otrok v Knežaku 24 K 50 vin.; dr. Matija Lavrenčič, okr. sodnik, Podgrad, Istra, 10 K; Ivan Lovšin, žpk., Planina pri Rakeku (zbirka), 131 K 26 vin.; ustanovniki po 500 kron: ženska Marijina družba v Selcih; dekliška Marijina družba v Selcih; č. g. župnik Kepec v Selcih; dosmrtni udje po 200 kron: č. g. kanonik dr. I. Svetina; neimenovana z Ježice; dekliška Marijina družba pri Sv. Jakobu v Ljubljani; Marija Gašperlin, Komenda; Franciška Lah, Komenda; č. g. župnik M. Ulčnik, Dolič; č. g. beneficijat F. Majdič 10 K; dijaki zavoda sv. Stanislava v Št. Vidu 147 K 19 vin.; abiturienti zavoda sv. Stanislava 50 K; župnija Trstenik 24 K 20 vin.; župnija Št. Lovrenc 400 K; Sred-

nja vas v Bohinju 3 K; č. g. F. Semič 150 K; č. g. župnik Ocepek 2 K; Voglje pri Šenčurju 20 K 10 vin.; A. Češornja v Beglinju zbral 123 kron 97 vin.; župnija Šmarjeta 26 K; Cerklje na Dolenjskem 130 K; ga. Polonica dr. Divjakova 4 K; Metka in M. Vilarjevi 4 K; župnija Ježica 236 K; Sv. Jakob v Ljubljani 100 K; Dražgoše 10 K; Marijina družba v Hrenovicah 110 K; č. g. dr. J. Marinko 20 K; župnija Žužemberk 260 K; P. Dionizij Pristonik 10 K; župnija Obirsko 10 K; Brdo pri Lukovici 110 kron; učiteljica M. Kovač 4 K; župnija Kropa 20 K; Homec 100 K; Črni vrh nad Polhovim Gradcem 21 K 56 vin.; župni urad Grahovo 26 K; Radomlje 35 K 20 vin.; župnija Sava 20 K; Sv. Jakob ob Savi 192 K 60 vin.; Reteče 70 K; Zagorje ob Savi 29 K; Marijina družba v Trstu 50 K; župnija Leše 49 K 64 vin.; Selca 734 K; č. g. dekan Koblar v Kranju 106 K; neimenovana 40 K; župnija Sv. Križ pri Litiji 72 kron; neimenovan v Mokronogu 27 K; župnija Sv. Katarina 38 K; Mirna peč 232 K; Komenda 607 K; misijonski odsek Marijine družbe v Semiču 563 K 40 vin.

Za hretovščino presv. Rešnjega Telesa od 10. januarja do 10. julija 1918. Selca 260 K; Javorje pri Škofji Loki 41 K 40 vin.; Begunje pri Cerknici 65 K 20 vin.; Metlika 51 K 88 v.; Podzemelj 54 K; Kropa 600 K; Košana 130 K; Velesovo 150 K; Nemška Loka 13 K 20 vin.; Breznica 160 K; Besnica 170 K; Hinje 100 K; Zagradec 55 K; št. Vid pri Ljubljani 270 K; Hrastje 29 K 68 vin.; Senožče 20 K; Golo 35 K 30 vin.; št. Vid pri Vipavi 275 K 60 vin.; Sv. Križ pri Trziču 106 K 20 vin.; Kropa 48 K; Radovica 40 K; Rova 80 K; Podbrezje 51 K 64 vin.; Prežganj 100 K; št. Lenart pri Škofji Loki 50 K; Janče 78 K; Smladnik 217 K; Stari Log 114 K; Naklo 138 K 60 vin.; Škocijan pri Mokronogu 103 K; Borovec 30 K; Brezovica 275 K; Bled 85 K; Orehek 150 K; Sv. Trije Kralji 100 K; Škofja Loka 160 K; Leše 50 K; Radeče pri Zidanem mostu 30 K; Zaplana 82 K 90 vin.; Koprivnik, Kočevje, 40 K; Vače 112 K; Trnovo v Ljubljani ??? K; Sv. Peter pri Novem mestu 70 K; Črni vrh nad Idrijo 200 K; Litija 100 K; Reteče 91 K; Škocijan pri Turjaku 115 K; Cerklje, Gorenjsko, 300 K; Duplje 30 K; Sv. Jakob ob Savi 103 K; Bukovšca 32 K; Breznica, II., 16 K 50 vin.; Kovor 20 K; Naklo, II., 11 K 20 vin.; Ribno 40 K; Vipava 44 K; Vrhpolje pri Vipavi 100 K; Čemšenik 136 K; Špitalič 200 K; Motnik 73 K; Boh. Bistrica 85 K; Dol pri Ljubljani 65 K; Slavina 74 K 40 vin.; Sv. Trojica pri Cerknici 40 K; št. Lenart pri Škofji Loki, II., 24 K; Zgor. Tuhinj 118 K 10 vin.; Kopanj 80 K; Podkraj 135 K; št. Vid pri Zatičini 109 K; Buda-

nje 300 K; Poljanica 35 K; Stara Cerkev, Kočevje, 67 K; Raka 107 K 50 vin.; Sela pri K. 122 K; Sv. Jošt nad Kranjem 23 K; Vodice 238 K; Moravče 235 K; Brdo 80 K; Osilnica 133 K; Mengeš 224 K; Stopiče 80 K; Sv. Helena 70 K; Črnomelj 110 K; Dobrépolje 218 K; Fara pri Kranju 61 K 70 vin.; Suhorija 46 K; Sv. Jurij pri Kranju 108 K; Šmartin v Tuh. 216 K; Dovje 42 K; Želimlje 29 K; Trzič 225 kron; Sava 45 K; Zaplana 82 K 90 vin.; Grahovo 59 K; Adlešiči 65 K; Zagorje ob Savi 70 K; Sv. Jakob ob Savi 14 K; Komenda 360 kron; Trebelno 34 K; Sv. Jurij pri Šm. 134 K 64 vin.; Blagovica 44 K 10 vin.; Sv. Ožbalt 44 K 90 vin.; Zasip 30 K; Vranjapeč 30 K; Vrhpolje pri Moravčah 100 K; Preska, II., 10 kron; Višnja gora 100 K; Skaručina 8 K; Sv. Križ pri Litiji 67 K 20 vin.; Podlipa 48 K 42 vin.; Trzič, II., 30 K; Ustje 20 K; Mirnapeč 135 K 60 vin.; Šmarjeta 99 K 60 vin.; Vrhnika 261 K 40 vin.; Brusnice 27 K; Zabcina 174 K; Podraga 140 K; Kamnagorica 70 K; Črni vrh pri Polh. gradcu 77 K 80 vin.; št. Peter na Krasu 72 K; Spodnja Idrija 140 K; Rakitna 66 K 22 vin.; Šmartno pod Šmarno goro 107 K 60 vin.; Boh. Bela 64 K; št. Jurij pri Kranju 108 K; Gore nad Idrijo 22 K; Vojsko 66 K; Trebelno 34 K; Lozice 57 K; Mekinje 68 K; Belapeč 35 K; Mengeš 200 K; Trzin 42 K; Skaručina 10 K; Sv. Gotard 56 K; št. Lambert 46 K; št. Jošt pri Kranju 4 K; Spod. Tuhinj 23 K; Rateče 26 K; Horjul 100 K; Sv. Gregorij 490 K; Sorica 110 K 80 vin.; Šmihel, Nostr., 39 K; Dol. Logatec 101 K; Studeno 83 K; Kamnik 270 K; Preska, III., 40 K; Cerklje pri Krškem 263 K; Šenturška gora 90 K; Semič 103 K; Voglje 74 K 10 vin.; št. Jernej 160 K; Sava, II., 6 K; Krka 100 K; Sv. Trojica pri Trziču 100 K; Podgrad 17 K; Vič 84 K; Goriče 86 K; Homec 180 K; Boštanj 35 K; Ajdovec 75 K; Planina pri Rakeku 50 K; Mokronog 100 K; Rob 150 K; Godovič 33 K; Mošnje 100 K; Krašnja 70 K; št. Lorenc 400 K; Stara Loka 120 K; Preloka 35 K; Hrenovice 135 K; Kokra 18 K; Zapoge 50 K; Brezovica, II., 20 K; Idrija 100 K; Polom 32 K; Podlipa, II., 10 K; Staracerkev, Kočevje, 12 K; Žužemberk 130 K; Ihan 43 K 20 vin.; Mozelj 41 K; Sv. Trojica pri Cerknici 72 K; Trebnje 170 K; št. Rupert 140 K.

Za »Vincencijev dom«: Dobrotniki in dobrotnice iz Markočič, župnije Čadram: Kolar Uršula 20 K; Kuster Ana 10 K; Brgles Peter 10 K; Pouh Marija 10 K; Pukl Marija 2 K; Habian Franc 4 K; Kruhar Katarina 20 K; Celcer Anton 2 K; Krapelj Alojzij 5 K; Hribernik Mih. 2 K; Hren Alojzij 5 K; Matevž Matul 3 K; Kolar Anton 9 K; Dobrotniki Po-

orež župnije Prihova: Pučnik Ivan 5 K; Pučnik Marija 5 K; Krečun Jožefa 10 K; Ortl Marija, Braslovče, 24 K; zbirka Micike Voršič, Vel. Nedelja, 10 K; Zamperle Amalija, Radovljica, 4 K; Neimenovan, Sv. Križ pri Vipavi, 20 K; zbirka Masle Marije 3 K 40 vin.; Žabot Franciška, Sv. Jurij ob ščavnici, 20 K; Vauti Josip, župnik, Lindar, 4 K; Šušteršič Franc, kaplan, Prečina, 15 K; Franc Ks. Meško, župnik, 5 K; Novak Mar., Ljutomer, 50 K; zbirka Serčer Jakob, Blato, 19 K; Ulčnik M., župnik, Dolič, 20 K; zbirka Ličan Tonči, Ilir. Bistrica, 44 K; Wölfel Blaž, vojni kurat, 10 K; Šnabl Elizabeta, Zahomec, 40 K; Marijina družba v Tomaju, po Peklin Mariji, 56 K 80 vin.; Zevnik Marija, Kranj, 81 K; deklaška Marijina družba, Batuje, 6 K; župni urad šebrelje 50 K; zbirka Zorzut Klementine, Šoštanj, 50 K; zbirka Hribar Franc, Okič, 17 K 40 vin.; Grebenj Jožefa, Trebnje, 11 K; Furlan Andrej, Sv. Križ pri Trstu, 5 K; zbirka gojencev zavoda sv. Stanislava, Št. Vid nad Ljubljano, 49 K 50 vin.; Vukšinič Jožef, Metlika, 55 K; župni urad, Jelsa, 12 K; Stržaj Marija, Rakek, 6 K; župni urad Sv. Križ pri Kost. 35 K; Esih Alojzij, Loka-Zidan most, 10 K; Klanjšek Jožefa, Rifnik, 10 K; Olup Josip, Ljubljana, 50 K; Marijina družba, Rova, 53 K 60 vin.; zbirka Abram Ana, Rožno, 44 K 10 vin.; Tomažič Urša, Tinjem, 106 K 40 vin.; Franc in Julijana Ocvirk, Rečica, 20 K; Šivic Ivana, Begunje, 55 K 10 vin.; Senekovič Helena, Slov. Bistrica, 24 K; **Grebenec Franciška, Maršiči, 200 K**; Jos. Grebenec, Maršiči, 100 K; Jedert Grebenec, Maršiči, 100 K; Mar. Grebenec, Maršiči, 100 K; Jelenec Marija, Jenuče, 100 K; Pergovšek Marija, Jenuče, 100 K; Prijatelj Anton, Maršiči, 10 K; zbirka Jurko Alojzija, Smolnik, 75 K 40 vin.; zbirka Terezije Košir, Ljubljana, 251 K; zbirka Lešnik Antonija, Brezula, 54 K 20 vin.; zbirka Freljih Marija, Kopačnica, 128 K 35 vin.; Frešer Minka, Klopce, 55 K; zbirka Gorjup Ivanka, Št. Ilj, 66 K 80 vin.; dekl. Marijina družba, Breznica, 52 K; zbirka Horvat Magdalena, Sv. Bolfenk, 17 K 10 vin.; don Miko Kalebič, župnik, Dugopolje, 30 K; Marijina družba, Loče, 6 K; Karol Čuk, župnik, Škocijan pri Mokronogu, 5 K; Marija Činkole, Škocijan, 10 K; Mljač Amalija, Kariz, Povir, 10 K; župni urad Rudnik, 30 K; zbirka Tušar Marjeta, Jageršče, 100 K; Kračan Jožefa, Moravče, 16 K; občinski urad Frankolovo, 12 K; Horvat Alojzija, III. zbirka, Gradec, 20 K; Fugina Marija, Gradec, 20 K; Neimenovana po g. Nastranu; Gradec, 6 K; zbirka Mlinar Marija, Bela, 14 K; Fabjan Marija, Obrh, 18 K 70 vin.; Vodopivec Alberta, Kamnje, 6 K; Tkalec Antonija in Liza Weis,

Rog. Slatina, 70 K; Marija Strah, Tihaboj, 8 K; Šuligoj Alojzija, Kremsier, 20 K; nabrale mladenke Marijine družbe na Krki 150 K; Škrbec Ana, Celje, 20 K; Mak Franciška, Levec, 10 K; Flis Antonija, Sv. Jurij ob juž. žel., 10 K; Neimenovan 73 K; Neimenovan 25 K; Seršen Marija, Skaručna, 50 K; zbirka Mihelčič Terezija, Orlaka, 281 K; zbirka Koželnik Terezija, Rečica, 75 K; Lavrič Jos., župnik, Breznica, 20 K; zbirka Habjan Jera, Stara Loka, 74 K; zbirke Herman Schiller, Skočdol, 50 K; zbirka Medič Ana, Trst, 50 K 30 vin.; Švigelj Viktor, kaplan, Bloke, 10 K; zbirka Kovač Ana, Mlince, 29 K 40 vin.; zbirka Šlik Alojzij, kaplan, Sv. Andraž, 46 K; Kozinc Marija, Metenrvh, 65 K; Saje Mihael, župnik, Skaručna, 100 K; Zor Marija, Skaručna, 10 K; Potokar Albina, Račje Selo, 6 K 40 vin.; zbirka Franc Javšovec, super., Sv. Jožef nad Celjem, 100 K; Fajdiga Jožef, Št. Gotard, 28 K 56 vin.; zbirka Rutar Blaž, Zadlazar-Čadrg, 30 K; Hiersche Franc, župnik, Radeče, 20 K; župni urad Žiri, 100 K; župni urad, Selca, 13 K; Nejak Mijo, kaplan, Obrež, 4 K; zbirka Kozar Martin, kaplan, Sv. Lenart v Slov. goricah, 36 K 40 vin.; Neimenovana iz Cerknice 20 K; Franciška Mlač, Sv. Ivan pri Trstu, 6 K.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Še enkrat bodi povedano, da morajo biti članki za vsak nadaljni mesec odposlani do 1. dne minulega mesca.

M. Č. Posveti se lahko Jezusovemu Srcu kakor vsaka družina tako tudi vsaka samska oseba in ni vzroka, da bi se blagoslov slike takim osebam odrekal.

* Radg. Prav, da ste nas opozorili! Obljuba dela res dolg. Razprava o skrupuloznosti, na kateri trpe mnogi pobožni ljudje, mora priti v kratkem na vrsto in bo prišla.

A. K. Življenjepis Geme Galgani se je vlekel štiri leta, tako da so se ga nekateri naveličali. Če bi ga res mnogi želeli, bi ga »Bogoljub« prinesel do konca. To pa le, če se nam jih več oglasi. Kje drugod se pa v slovenskem jeziku ne dobi.

J. G. Ponovno povemo Vam in drugim: Vsakemu, ki pošlje kak pomanjkljiv spis, ni mogoče odgovarjati in razlagati, zakaj ni tiskan. Takih spisov dobimo preveč, da bi mogli vsakemu posebe odgovarjati. Urednik bi imel samo s temi odgovori dovolj opraviti. Če ni tiskano, pač ni zrelo. Volja je dobra, a spis je slab, to se pravi: vsebina je že dobra, a slabo obdelana in tako, da se ne da popraviti in prirediti.

O misijonskem poklicu prihodnjč.

Kaj delajo misijonarji?

Da prinesejo nevernim in krivóvernim narodom luč svete vere, zapuščajo misijonarji in misijonske sestre svoje lepe domače kraje, svoje sorodnike, prijatelje in znance in gredo v adljni, tuji svet širit čast božjo in kraljestvo božje na zemlji. 12.385 duhovnikov (med temi 5369 domačih), 6060 misijonskih bratov in 17.284 misijonskih sester je delovalo pred vojsko v raznih misijonih; sedaj se je seveda to število zelo skrčilo na veliko škodo misijonov.

Ko misijonarji pridejo v kak kraj, začno sejati evangeljsko seme med otroci in odrasčenimi. V to jim služijo pridige in pogovori o sv. veri. Če Bog da semenu rasti in misijonarjeve besede poženejo korenine v srcih paganov, se prično kmalu zbirati verni poslušalci okrog misijonarja; misijonar mora pričeti z rednim poukom krščanskega nauka in se mora ozirati posebno na krščansko vzgojo učencev, na njihovo življenje po veri. Ko so učenci, mali in veliki, dovolj pripravljeni, pride slovesni dan sv. krsta, dan sprejema v naročje sv. Jezusove Cerkve. Če je takih novokrščencev več v enem kraju, nastanejo iz njih male krščanske občine, ki se vedno bolj razširjajo; misijonar mora misliti že na malo cerkvico in šolo. Bog pošilja dalje svoj blagoslov in roso svoje milosti iz nebes, krščanska občina vedno lepše cvete in že začne razširjati svoje misijonsko delo na bližnjo okolico; polagoma pride do tega, da iz svoje lastne sre-

de vzgoji duhovnika-misijonarja in pomočnico — misijonsko sestro.

Tako se več ali manj povsod dogaja, tako se je godilo tudi po naših krajih, ko so v srednjem veku prihajali misijonarji iz Ogleja, Solnograda in Velegrada v naše kraje klicat naše prednike, stare Slovane, k pravi sveti veri.

Lepa, vzvišena, toda tudi težka je služba misijonarja. Oglejmo si nekoliko njegovo delo!

Misijonar je predvsem duhovnik, zato mora veliko pridigovati in učiti v šoli krščanski nauk. Da more to uspešno storiti, mu je potrebno, da dobro govori jezik in pozna šege in navade dotičnega ljudstva. On pa ni samo duhovnik in veroučitelj svoje občine, on je tudi vzgojitelj in svetni učitelj vseh svojih vernikov. V misijonskih krajih ni nič ljudskih šol kakor pri nas, zato jo mora ustanoviti in voditi misijonar sam, saj ravno šola mu je najboljši pripomoček, da privabi mlade pagane k sebi in jih vzgoji v dobre kristjane. V nekaterih krajih, kjer so pagani na višji stopinji omike, ustanavljajo in vodijo misijonarji celo visoke šole, vseučilišča n. pr. v Kalkuti, Bombaju, Kolombo v Indiji, Baurutu v Siriji, Tokiju na Japonskem itd. Seveda mora zato misijonar posebno veliko študirati in si nabrati velikega znanja. Kjer je pa treba učiti trdoglave zamorčke, je pa treba misijonarju zopet velike potrpežljivosti in še večje ljubezni.

Za šolo so potrebna učila. Kje naj jih misijonar dobi? Navadno nikjer, in zopet si mora sam pomagati, kakor ve in more. Zato vzame les v roko in napravi sam računalno; vzame papir in nariše table za črke in številke, sam dela zemljevide, sam vzame sadre (gíps) in naredi zemeljsko oblo, na nji pa petere dele sveta in razna morja itd. Manjka mu tudi navadno šolskih knjig in zato mora sam pisati katekizme, zgodbe, molitvenike in pesmarice. Vse to pa ni majhno delo in koliko truda in časa ga stane ena taka knjiga, si lahko mislimo.

Misijonar mora biti tudi šolski nadzorNIK. Opazovati mora, kako učenci napredujejo, kateri učenci so najbolj razviti in nadarjeni, kateri bi mu lahko pozneje največ pomoagali, katere bi mora celo lahko vzgojil za domače misijonarje. Nanje mora posebno paziti in jih učiti še več kot druge.

Da obiše, uči in vodi vse svoje, včasih zelo raztresene ovce, mora misijonar napraviti dolga potovanja. Potov navadno ni nič. Cele tedne mora hoditi peš ali jahati po neprodirnih šumah pragozdov, se ogibati kač in divjih zveri; zopet drugje mora potovati po zmrzlih sneženih in ledenih poljanah severnih krajev; sedaj ga pot pelje na goro, sedaj v dolino, sedaj čez reko, sedaj čez močvirje, sedaj po neprodirni travi, sedaj po brezkončnem puščavskem pesku, sedaj po strašni vročini, sedaj po ledenem mrazu itd. Zares, to je pravi križev pot za vsakega, še tako trdnega oznanjevalca svete vere! Afriški škof p. Hennemann v Kamerunu je n. pr. moral zaradi nadzorovanja svojih vernikov in šol prehoditi vsako leto štiri do petkrat v največji vročini pot 550 km, kar je približno dvarkatna razdalja med Ljubljano in Dunajem.

Misijonarja pa poznamo tudi, da je zdravnik in bolniški strežnik. Kot takega ga poznajo pogani in zato se k njemu zatekajo v vseh boleznih in nesrečah. Pri njem iščejo pomoči in svéta in misijonar ima zopet priložnost, da jih napeljuje na verske resnice in versko življenje.

Mi katoličani v domovini pa radi kaj beremo in slišimo o misijonih in zato nam morajo zopet misijonarji poročati o svojem delu, o uspehih in neuspehih. Razni učenjaki pričakujejo, da jim misijonar kaj novega pove o tujih deželah, tujih ljudeh in tujih jazikih. Zato mora biti misijonar tudi pisatelj in porabiti svoj prosti čas, da piše razna poročila v domovino, mora opisovati dežele, jezike, šege in navade ljudstev, sestavljati tuje slovnice in besednjake, meriti razne razdalje, proučevati sestavino zemlje, zbirati živali, rastline in rudnine, raziskovati zgodovino raznih plemen itd.

Pri vsem tem delu pa ne sme pozabiti na se. Da Bog blagoslovi njegov trud, da more premagati vse težave in vztrajati do konca, mora moliti zase in za svoje ovčice; da jih more prav voditi, mora preišljevati, kaj, kje in kako bi se dalo še zboljšati, še več duš pridobiti, še več dobrega storiti. Lakota in žeja, dež in vročina, nevarnosti in preganjanja, bolezni in smrt so njegovi stalni spremljevalci, a najhujše mu dene nehvaležnost in preziranje, obrekovanje in natolcevanje od strani poganov. Za vse to mu je potrebna obilna pomoč in milost božja.

Veliko in lepo, pa odgovorno in težko je torej delo katoliškega misijonarja; zato mi zanje molimo in po svojihmočeh prispevamo z darovi, da jim olajšamo njih težki poklic in pripomoremo, da čim več duš rešijo in pripeljejo v večno domovino!

Naročnina znaša za celo leto K 4.—, za pol leta K 2.—. Posamezne številke stanejo 50 vin.

toščine naše ljube Gospe v bratovski cerkvi; d) udom rožnovenske bratovščine v katerikoli cerkvi; e) udom bratovščine preč. Srca Marijinega; f) onim, ki nosijo beli, ali rjavi, ali črni, ali višnjevi škapulir; udom bratovščine žalostne Matere božje je treba poleg drugega moliti 7 očenasev in 7 češčenamarij za duše v vicah; k) udom škapulirske bratovščine karmelske Matere božje; l) tretjerednikom kakor 4. dan; istim vesoljna odveza.

9. Ponedeljek. Sv. Peter Klaver. Udom družbe sv. Petra Klaverja popolni odpustek pod navadnimi pogoji.

13. Petek. Sv. Veronika. Popolni odpustek tretjerednikom, kakor 4. dan.

15. Nedelja. Kjer se v Avstriji danes obhaja praznik presv. Imena Marijinega, dobe popolni odpustek vsi verniki, ki danes ali ta teden do vštete prihodnje nedelje prejmejo sv. zakramente, so pri sv. maši in molijo po namenu sv. očeta; ravnatom popolni odpustek udom rožnovenske bratovščine v bratovski cerkvi. — Kjer se danes obhaja praznik Matere božje sedem žalosti, dobe: a) vsi verniki popolni odpustek tolikrat, kolikorkrat po prejemu sv. zakramentov obiščejo cerkev, v kateri je ustanovljena bratovščina žalostne Matere božje, ter v njej molijo po namenu sv. očeta; b) popolni odpustek udje bratovščine sv. Družine.

17. Torek. Rane sv. Frančiška. Tretjerednikom popolni odpustek in vesoljna odveza.

18. Sreda. Sv. Jožef Kupertinski. Popolni odpustek tretjerednikom kakor 4. dan.

21. Sobota. Sv. Matevž. Popolni odpustek udom družbe sv. Petra Klaverja, če molijo po namenu sv. očeta in za razširjanje sv. vere.

24. Torek. Marija, rešiteljica jetnikov. Sv. Pacifik. Popolni odpustek: a) udom družbe sv. Petra Klaverja, če obiščejo cerkev in molijo po namenu sv. očeta; b) tretjerednikom kakor 4. dan.

27. Petek. Sv. Elzeirij. Popolni odpustek tretjerednikom kakor 4. dan.

29. Nedelja, zadnja v mescu. Sv. Mihael. Popolni odpustek: a) vsem, ki trikrat na teden skupno molijo sv. rožni venec; b) onim, ki nosijo višnjevi škapulir; c) udom bratovščine za duše v vicah; d) udom bratovščine sv. Družine; e) tretjerednikom kakor 4. dan.

Darovi.

Za »Vincencijev dom«: zbirka Babič Pavle, Kranj, 29 K 60 vin.; zbirka župljanov iz Horjulja po g. Pristovu 5 K; Mozetič Pepina, Trst, 5 K; Bračič Marija, Ternovec, 40 K 50 v.; Repinšek Ana, Nova Štifta, Steingrob, 50 K; Pete Ana, Nova Štifta, 20 K; neimenovan, Ljubljana, 200 K; Hušo Mihael, Hrušica, Istra, 20 K;

Lomšek Ivan, kurat, Koprivnica, 592 K; Piskernik Marija, Zgor. Jezersko, 12 K; Kravanja Katarina, Brnca, 24 K; Uštin Frančiška, Vrhpolje, 22 K; zbirka neimenovane, Volosko pri Opatiji, 19 K; Vode Ana, zbirka, Ljubljana, 210 K; Jakob Sajovic, kaplan, Ormož, 12 K; dekliška Marijina družba Črniče 135 K 20 vin.; Marija in Elizabeta Krepek, Sv. Lenart v Slov. goricah, 5 K; čč. sestre milosrdnice, Koprivnica, Štaj., 5 K; neimen., Ljubljana, 23 K; Petelin Marija, Ljubljana, 5 K; Vodišek Marija, Ljubljana, 6 K; A. Fabian, Ljubljana, 10 K; Učakar Marija, Ljubljana, 1 K; Ogrizek Fran, žpk., 20 K; G. A., Ljubljana, 32 K; skupiček razglednic ob priliki izleta Lichtenthurnove Marijine družbe na Homec, 23 K 70 vin.; Rotnik Roza, Turjak, grad Turjak, 20 K; Mihalič Vincenc, Mala Nedelja, 150 K; Kržič Anton, častni kanonik, Ljubljana, 100 K; Munda Vinco, Ptujška gora, 20 K; neimenovan po g. Tumpaju, Ljubljana, 50 K; župni urad kot zbirko v cerkvi, Lučine, 40 K; Kimovec Marjana, Kamnik, 20 K; neimeinovana, Kamnik, 100 K; Doberšek Franc, župnik, Koprivnica, Štaj., 480 kron; Hren Ignacij, Prigorica, 52 K; Verhovšek Marija, Lancovavas, 17 K.

Hčere dobrih družin

katero imajo samostanski poklic in se hočejo posvetiti božjemu Srcu Jezusovemu ter vzgoji ubogih zapuščenih otrok v misijonu v tu- in inozemstvu, se sprejmejo v karmeličanski samostan pod naslovom:

Karmeličanke božjega Srca Jezusovega Zagreb, Zaverska cesta 31, Hrvatsko.

Universal - ročni mlin (Zakonito zavarovan.)

Moj Universal-ročni mlin je izboren za mletev maka, dišav, sladkorja, kave, ovsen. riža, orehov, pšenice, ječmena, ovsu, rži, koruze, riža itd. Ta mali mlin se je tekem vojske izborno obnesel in se lahko porablja za vsako vrsto mlinskega izdelka. Teža okolu 1 kg.

Cena K 24

Pošilja se z Dunaja proti predplačilu znoska po generalnem zastopstvu

Maks Böhnell, Dunaj

IV. Margaretenstr. 27. odd. P. 36.

☛ Prospekt zastopj. ☛

Dobri brivski in lasestrižni aparati

Ia britev iz srebro-jekla K 3-50, 4, 5; varnostni brivski aparati, poniklani K 3, 5, zn. »Perfekt« s 6 rezili K 16, 20; dvorez. res. rezila tucat K 5, 6. Ia lasestrižni aparati K 11, 12. Zamena dovoljena ali denar nazaj. Pošilja po povzetju ali predplačilu c. in kr. dvorni založnik **JAN KONRAD**, izvozna tvrdka, Brūx št. 1753, Češko.

500
kron

2977

Vam plačam, ako Vaših kurjih oces, bradavic in trde kože, tekom 3 dni s korenino, brez bolečin ne odpravi

Ria-Balsam. Cena lončku z jamstvenim pismom K 2-75, 3 lončki K 5-50, 6 lončkov K 8-50. Stotine zahvalnic in priznalic. — **KEMENY, Kaschan** (Kassa) L, poštni predal 12/668, Ogrsko.

Ročni mlin za žito!

(zakonito zavarovani)

Le za razpredalca
prospekti zasloni!

Moj izvrtni ročni mlin za žito je izboren za debelo inteno

no mleto vsakovrstnega žita, je priprosto pa trpežno izvršen z izmerljivo mlevnimi ploščami iz trdega materiala in skoro neporušen tudi pri največji porabi. Neobhodno potreben za vsako gospodinjstvo. Model 4 z vrtilom za mali obrat, teža 7 kg K 120.— Model 5 z gonilnim kolesom za večji obrat okolu 13 kg

K 160.— Nadomestne mlevske plošče po 16 K za par. Razpošilja z Dunaja proti predplačilu zneska glavno zastopstvo

MAX BOHNEL,

Dunaj IV. Margaretenstr. 27. Odd. P 56.

Razširjajte „Bogoljuba“!

Ljudska posojilnica

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Ljubljani, v lastnem domu Miklošičeva cesta št. 6, za frančiškansko cerkvijo sprejema hranilne vloge vsak delavnik dopoldne od 8—1 in jih obrestuje po

➔ **4 1/4%** ➔

brez odbitka rentnega davka, katerega plačuje zavod sam za svoje vložnike, tako, da dobe le-ti od vsakih 100 kron čistih 4 krone 25 vinarjev na leto.

Vloge v „Ljudski posojilnici“ so popolnoma varno naložene, ker posojilnica daje denar na varna posestva na deželi in v mestih.

„Ljudska posojilnica“ sprejema vloge tudi po pošti in daje za njih vplačilo na razpolago poštnih položnice. Sprejema tudi vloge na tekoči račun ter daje svojim združnikom posojila proti vknjižbi z amortizacijo ali brez nje, na osebni kredit (proti poroštvu) in zastavi vrednostnih papirjev. Menice se eskomptujejo najboljše.

Rezervni zakladi znašajo nad en milijon kron.

Stanje hranilnih vlog je bilo koncem leta 1917 nad 34 milijonov kron.